

FOTBAL

REVISTĂ
SĂPTĂMÎNALĂ
ANUL VI

276

MIERCURI
8 SEPTEMBRIE 1971
12 PAGINI
2 LEI

NEAGU
își regăsește stilul

BUCUREȘTI. — Rapidistul Neagu își revine la forma din primăvară. El și-a regăsit nu numai dispoziția de joc, ci și apetitul șutului, al golului.

Foto: V. ONESA

ETAPA VIITOARE A
DIVIZIEI A, DOMINATĂ
DE MARELE DERBI

RAPID—DINAMO

● Feroviarul, în sensibilă creștere a formei (2—0 cu Petrolul), primește replica unei echipe neînvinsă în acest sezon, performanța etapei trecute (1—0 la Iași) ● Un alt meci de mare interes, JUUL — STEAUA ● Liderul joacă la Constanța

În pagina 3:

**ECHIPA NAȚIONALĂ RĂMÎNE FIDELĂ
„FORMULEI GUADALAJARA”**

JUCĂTORII SELECȚIONABILI VĂZUȚI DE ADVERSARII LOR
DIRECTI ÎN ETAPA DE DUMINICĂ

Înainte de debutul de miercuri:
**PATRU SPECIALIȘTI COMENTEAZĂ FORMA
ȘI PERSPECTIVELE REPREZENTANTELOR NOASTRE
ÎN CUPELE EUROPENE INTERCLUBURI**

**NUNWEILLER III —
mereu exemplar**

IAȘI. — Mărdărescu II
mai sus, dar
Nunweiler III
sare mai bine...
Foto L. ADORJAN

**DEMBROVSKI —
în mare formă**

BACAU. — În meciul cu „U” Craiova, băcăuanul Dembrovski a fost un permanent pericol pentru apărarea adversă. Simpla lui apropiere de poartă i-a alarmat, cum se vede în fotografie, pe Pilcă, Deselnicu și Tăci.

Foto: V. BOGDANET

IN AQUA FORTE

DE DRAGUL DE A PROTESTA?

„In minutul 34 al partidei F.C. Galați — Metalul Tîrgoviște, — ne scrie IOAN DUMITRU GALATEANU — mingea centrată pe sus, în careul oaspeților, ajunge la lăncu. Atacantul galățean stochează și apoi marchează. Prompt în decizie arbitru K. Ghemigean anulează golul. Dar spectatorii, cei mai mulți, încep să protesteze, să-l fluiera pe arbitru, să-l adreseze injurii. Discuții aprinse au continuat și după terminarea meciului...”

De ce vă scriu aceste rânduri? Pentru a-mi spune și eu părerea în legătură cu faza din care s-a marcat golul cu pricina. Mă aflu în tribuna stadionului gălățean și din locul unde am stat, pe aceeași linie cu poarta echipei Metalul Tîrgoviște, am văzut foarte bine două lucruri. Primul: cînd extremă echipei noastre a centrat, lăncu se afla exact pe linia ultimilor doi apărători ai Metalului, deci **IN OFSAID**. Al doilea: după ce a intrat în posesia mingii, lăncu a **PORTAT** pătrunderea **PESTE LIMITELE REGULAMENTARE** (un apărător advers a și căzut), după care a șutat. Deci, două infracțiuni. Arbitrul a fluierat cu promptitudine. Prima dintre ele, deoarece tușierul ridicase fanionul la poziția lui lăncu. Acesta a fost adevărul.

Sînt gălățean, doresc din toată inima ca una dintre echipele noastre să promoveze în Divizia A, merg la fiecare meci, încurajez și pe F. C. Galați și pe Politehnica. Cu toate acestea nu pot fi în nici un caz de acord cu acțiunile care încalcă flagrant condițiile unei comportări civilizate, proferînd tot felul de invective, injurii la adresa arbitrilor

sau adversarilor echipelor noastre. Mai ales că în meciul amintit, oaspeții și-au apărut corect șansele, iar arbitrii au condus competent și autoritar...”

A FOST SUBLIM...

„Un afiș impunător — ne relatează din Anina corespondentul nostru IOAN GIINET — anunța recent pe iubitorii fotbalului din oraș că stadionul „Minerul” va fi gazda unei mari competiții la care vor participa cîteva echipe, că aceea care va câștiga întrecerea va primi o cupă mare și frumoasă. E adevărat, a fost numai un afiș, dar un afiș... impunător și oamenii s-au dus la stadion unde...”

Două echipe s-au prezentat să joace: C.F.R. și Atelierele Centrale. „Echipe” — cam mult spus deoarece amîndouă la un loc de abia aveau 11 jucători! Ce era de făcut? S-a apelat la... spectatori. Pînă la urmă au fost încropite două formații de cîte 11 jucători și... circuitul eteric celor rămași în tribune a atins pe alocuri ridicolul...

Toate acestea n-ar trebui, totuși, să mîre pe nimeni. Pentru că, de la o vreme, Consiliul orașenesc pentru educația fizică și sport — comisia de fotbal — se complăce într-o inactivitate totală. Timp de un an nu s-a organizat nici-o acțiune, sigurele încercări de a oferi tinerilor din Anina posibilități de a practica fotbalul fiind făcute de Comitetul orașenesc U.T.C.

E adevărat, avem în oraș o echipă de Divizia B care se comportă bine. Dar, din păcate, la Anina, fotbalul începe și se termină cu Minerul. Cît timp va rezista în diviziunea noastră B fără rădăcini adînci în sportul local, fără o bază solidă, neglijată an de an de cei care răspund de soarta fotbalului la Anina?

IN ȘASE PUNCTE DESPRE MINOBRAD...

Din Vatra Dornei, unde-și petrece concediul de odihnă, ne scrie VASILE MIRCEA:

„Iubesc fotbalul — cîndva l-am practicat, am și arbitrat — așa că n-am scăpat primul meci pe care Minobrad Vatra Dornei, diviziunea C, l-a susținut pe teren propriu în actualul campionat. N-am intenția să vă descriu această partidă. Despre cu totul altceva voi încerca să vă relatez... Știți, de exemplu, că stadionul din Vatra Dornei seamănă, din punct de vedere al concurenței, ca două picături de apă cu cel din Făgăraș?”

Faptul e verificat: Au teren denivelat;

— Nu, nu știim... „O diferență există totuși. Și această deosebire constă în: 1. terenul din Vatra Dornei e plin de gropi, pe mari porțiuni lipsește cu desăvîrșire gazonul; 2. o treime din acoperișul tribunei este distrus, de pînă Vatra Dornei n-ar fi așezată în... înima pădurilor; 3. echipamentul jucătorilor este deteriorat, învechit, cîrpit, nu se mai văd numerele de pe tricouri...”

— Atita doar?! „La meciul respectiv am mai făcut și alte constatări... interesante. Iată-le: 1. tot timpul galeria locală a adresat injurii jucătorilor oaspeți; 2. trei fotbaliști ai Minobradului nu... văd pe teren din cauza pletelor, în

timp ce alți cinci, tîfnoși din fire, gesticulează la orice decizie a arbitrilor, joacă dur; 3. echipele vizitatoare, în timpul pauzei, se odihnesc pe teren, ca la rugbi, deoarece nu li se creează condiții corespunzătoare... Nu credeți cumva că toate acestea constituie motive pentru ca Asociația sportivă Minobrad Vatra Dornei să fie atenționată?...“

Atenționată? Cam puțin

FĂRĂ „EXCEPȚII”

„E bine ca antrenorii echipei naționale cauta noi jucători care să îmbrace tricourile reprezentativei — ne scrie din Tohan-Brasov, CONSTANTIN GHERGHINA. Dar, vă întreb, și vă rog să-mi răspundeți sincer: vor reuși Iordănescu, Năstase, Anca să se comporte la un nivel corespunzător în confruntări internaționale de mare importanță? Nu sînt prea neexperimentați, prea cruzi? Chit că sînt talentați?...“

— Nu împărtășim punctul dv. de vedere. Anca a mai jucat în națională, și chiar în meciuri grele (Iugoslavia, Anglia, Olanda), nu-i nici... crud (are 24 de ani și este un foarte bun atlet), în timp ce Iordănescu a confirmat și el (amintindu-vă de meciurile olimpice cu Albania) de mai multe ori, că atunci cînd se ambiționează, cînd abordează jocul cu hotărîre, poate depăși apărări bine puse la punct. Năstase are 18 ani și n-ar fi primul care debutează în națională la această vîrstă. De altfel și Dobrin și Dumitru și Dinu au îmbrăcat tricourile reprezentativei naționale cînd aveau 19—20 de ani. Deocamdată însă, proaspătul stelist va juca în echipa de tineret a țării...

„De acord, să fie selecționați cei mai în vîrstă jucători din campio... Totuși, o excepție trebuie făcută: Dobrin nu trebuie omis din lot...”

— Ar fi o „excepție” fără nici un temei. Nu o dată s-au făcut încercări cu Dobrin cînd nu era în formă și rezultatul n-a satisfăcut. Nimeni nu se opune ca Dobrin să revină în rândurile tricolorilor. În afară de... Dobrin însuși, povestit recent din nou pe drumul conflictelor cu antrenorii de la F.C. Argeș.

VITRINA CU CĂRȚI

PAGINI DIN ISTORIA FOTBALULUI BRĂILEAN

Înregistrăm cu satisfacție, după broșura „Fotbalul brăilean”, o nouă inițiativă în acest domeniu al literaturii sportive, inițiativă frumoasă, care aparține Clubului sportiv Progresul Brăila. Aceasta a editat o broșură, în excelentă condiții tehnice, cuprinzînd pagini din istoria unor sporturi cu tradiție la Brăila (atletism, lupte, box, șah etc.). Firește, fotbalul nu putea lipsi din sumarul acestei lucrări. I se rezervă cîteva file pe care sînt con-

semnate principalele momente din evoluția acestui sport la Brăila pînă în zilele noastre. Sînt evocate primele echipe, figuri de jucători care au făcut fală fotbalului brăilean (printre care și regretatul Ștefan Filote), rezultate, performanțe.

Fără a avea pretenția unei complete monografii sportive, broșura se citește cu plăcere și interes.

Subliniind inițiativa clubului brăilean, ne întrebăm cine va urma pe această listă?

LAUREAȚII TĂCERII

Un nou an competițional fotbalistic a început. Așa fiind, socotim firesc a arunca o privire în trecut, adică spre campionatul precedent, pentru că atunci cînd pornești la drum lung, este bine să știi de unde ai plecat, chibzînd pe îndelete unde trebuie să ajungi.

Legat de această situație, îmi pare cuminte vorba care spune: „Să știi ce poți și să vești cu energie”. Dar însuși acest dicton trimite la analiza mai multor factori ca: jucător, antrenor, public conducere etc...

Deci, deocamdată să ne întoarcem la campionatul editat 1970/71, în care publicul clujean a câștigat „TROFEUL PETSCHOVSCHI”. Cu alte cuvinte a dobîndit un titlu în care echipele sale s-au situat pe locuri modeste în clasament: „U” locul 12, iar C.F.R. a evitat cu greu retrogradarea.

Însăși această situație invită la o scrutare mai atentă a fenomenului, ce pare cel puțin ciudat. Ziarul „SPORTUL” din 7 iulie e.c. a prezentat cu prea multă larghețe numărul de spectatori prezenți pe stadionul din Cluj la jocurile celor două echipe locale. Cifrele date trebuiau reduse aproape la jumătate, dacă este să eliminăm aprecierea binevoitoare a cronicarilor sportivi și să dăm crezare SITUĂȚILOR MATERIALE, care sînt acte contabile, documente statistice și care indică cu precizie numărul de spectatori plătiți. Din această împrejurare, rezultă o primă mare eroare care constă în faptul că au beneficiat de medii atât de ridicate 8,75 în tur și 9 retur (ne referim la meciurile lui „U”) și absenți de pe stadion. Or, este bine știut, că una din condițiile esențiale de a promova, este să te prezinți, la examen.

În cazul de față s-a făcut o eroare prejudiciabilă pentru cele două grupări, în sensul că furtive furtare ale acestora, dacă s-ar sesiza, ar găsi un bun pretext de a reduce din subvențiile planificate — și așa destul de modeste. Adevărul adevărat este că Clujul se numără printre orașele cu cei mai puțini spectatori plătiți și poate cu prea multe gratitudini.

Dar să revenim la public și din

alt punct de vedere. Se spune că pe marile stadioane, la jocurile de acasă, publicul își revendică pe jumătate meritul din victoria obținută. Or, publicul nostru de aici, de la Cluj, este cumintă și posibil, extrem de exigent, tot pe altă de prețuri și de aceea, poate, este blazat. Așa fiind, e pe placul arbitrilor, al echipelor adverse, al observatorilor federali și bine înțeles a cronicarilor sportivi, care dau note jucătorilor, publicului și arbitrilor.

Nu se poate ca publicul acesta atât de „civilizat” să nu placă factorilor mai sus amintiți, pentru că nu creează niciodată complicații, nu pune nici un fel de probleme. Nu-și atribuie jumătate din victorie și nu se simte părtaș cu nici un procent la în-

este întrebarea multora „Unde-i falmoasa galerie de altădată a Clujului”? Hotărît lucru, atitudinea taciturnă și blazată a publicului clujean nu este cea mai potrivită și nu este de loc stimulativă. În salile de concert simfonice publicul are o anumită atitudine, asemănătoare cu a spectatorilor de operă, tăcută, meditată, concentrată. Alta este atitudinea publicului la operele bufe sau la comedii. Cu totul alta la dramele istorice și alta la cele sociale. Bineînțeles, față de toate aceste situații diferă comportarea, atitudinea și dispoziția spectatorului la spectacolele de circ.

Atitudinea spectatorului de fotbal trebuie să fie deschisă, generoasă, palpantă, cu participare și susținere efectivă, continuă, caldă, stăruitoare, care să transmită entuziasmul celor de pe gazon.

Aici începe loc de mai bine chiar și pentru spectatorul student, care la Cluj sînt entuziaști, dar prea puțini la număr, astfel că falacra plăpîndă pe care o aprind, în loc să se transforme într-o imensă valvătăle, cu înecul se stingă. Nici copiii, care intră grațios la stadion nu se sînt obligați să-și aducă aportul vocal, tributul entuziasmului lor tîneresc, ci, ca și adulții, stau și cîmîni în bănci, — cel mult la început de joc încearcă o timidă agitație, care intră în calmul său imperturbabil, doar după cîteva minute.

Și astfel, publicul clujean, altminteri elegant și sobru, fiind puțin numeros, a fost gratificat cu „TROFEUL PETSCHOVSCHI”, trofeul tăcerii.

Din acest punct de vedere a meritul din plin!

Noi l-am vrea, însă, altfel, acest public. L-am vrea ca pe vremea cînd stadionul voia la Cluj, fără ca nici un act de indecență sportivă să se producă. L-am dori cu aceeași tinerețe fără bătrînețe, ca în povestea copilăriei noastre.

Așteptăm de undeva, ca un salut, indemnul vechi, pe care crainicii îl strigau peste arcele romane „PLAUDITE CIVES”!

(Aplaudați cetățeni!), după care la sfîrșit să se poată răspunde cu un alt salut: TRAIASCA MARIA SA PUBLICUL!!

TITUS LUCACIU
secretar al clubului
Universitatea Cluj

OPINII

frîngere. Este un public care privește evoluția de pe teren dintr-un nevăzută dar simțit, turn de fudă. Plictisul din tribune se pare că este transmitibil celor ce lupă pe gazon, care în atare situație nu simt că joacă „acasă”. Poate de aceea de multe ori „U” se comportă mai bine în deplasare.

Din cele sumar expuse, s-ar părea că vrem să dojenim spectatorii sau pe absenții de la stadion. Depart de noi acest gînd, pentru că cunoaștem aportul publicului, capriciul său, forța sa, și mai cunoaștem dictonul străvechi „VOX POPULI, VOX DEI”.

Dorim însă să auzim „vocea poporului”, puternică, tumultuoasă revărsîndu-se peste stadion.

Este bine să se acorde aplauzele cuvenite pentru tot ce se petrece frumos pe teren, indiferent că fazele respective aparțin gazdelor sau oaspeților. Dar ecoul acestora trebuie transformat în puternică susținere a echipei proprii, fără a huiui pe adversar. S-ar putea să fie subiectiv în apreciere și prea pretențios dar

CURIER SĂPTĂMÎNAL

IASI. A patra ediție a „Cupei cartierelor”, organizată de C.J.E.F.S. Iasi, în colaborare cu ziarul „Flacăra Iașului”, a reunit la start 15 echipe, împărțite în două grupe. Finala acestui pasionant dispută care, în fiecare an, începe să prindă rădăcini adînci în realitățile fotbalului ieșean, a opus echipele Voința Tătărași și Super Copou, prima formație cîștigînd cu 4—3. Competiția a rulat peste 240 de copii, mulți dintre ei înzestrați cu reale calități pentru cel mai popular dintre sporturi. (D. DIACONESCU — corespondent).

GURA HUMORULUI. Pe timpul vacanței de vară a fost organizat în orașul nostru un campionat de fotbal, rezervat copiilor. Au fost angrenate 21 de formații, dintre care trei fiind din comunele apropiate: Frasin, Minăstirea Humorului și Păltinoasa. Competiția a fost cîștigată de „Arcășii lui Ștefan cel Mare”, de pe strada Maxim Gorki, dar comportări la fel de bune au avut și „Dinamo” (str. Cetății), „Blocuri” (str. Vasile Alecsandri) și „Fulgerul” (str. Vasile Roată). Un aport substanțial la organizarea întrecerii și-a adus profesorul de educație fizică Vasile Melinte (C. FILIPOVICI — corespondent).

BUCUREȘTI. Recent, pe stadionul Giulești s-a disputat o atractivă partidă internațională de fotbal. Echipa C.F.R. București-Triaș a învins pe C.F. Ruse-Triaș. Scor final 8—1. Întă și remarcabil acestui meci următorul: atenție de un mare număr de... ceteriști: Radu Gheorghe, Aurel Stan, Cristian Simion, din echipa gazdă, și Safaa și Hristov de la oaspeți (PARASCHIV GEORGESCU — corespondent).

PILOESTI. Deși în campionatul trecut echipa de tineret-rezerve a Petrolului a avut o comportare foarte bună, clasîndu-se pe locul secund, antrenorii Oană, și Dridea au hotărît să restructureze în mare măsură lotul acestei echipe, principalul rezervor de elemente dotate care, în funcție de in-

Noua echipă de tineret a Petrolului

prejurări, să poată îmbrăca oricînd tricoul primei formații. Cîteva nume s-au și impus în primele etape ale campionatului: frății Crăciun, Teodor, Krăiner, Toader, Dobre, Bizinski, Marcu, Pantilie, Cozarek, care, împreună cu ceilalți echipeșeri, promit o comportare mult superioară celei din campionatul trecut. (ION POPESCU — corespondent).

ORADEA. I.T.O. și Meteorul au disputat, nu de mult, finala unei competiții, organizată pe raza municipiului, la care au participat 16 echipe. Cupa pusă în joc a fost cîștigată de I.T. Oradea, învingătoare cu 7—6, în urma executării a cîte cinci lovituri de la 11 m. după 90 de minute rezultatul fiind 3—3. Competiția a constituit un excelent prilej de pregătire a echipelor orădene pentru sezonul de toamnă. (VASILE SERE).

„FORMULA GUADALAJARA“ SE ARATĂ ÎNCĂ VIABILĂ...

Carnet

ECHIPA NAȚIONALĂ

de EUGEN BARBU

Dacă ne gândim că următoarea etapă de campionat începe azi, prin meciul de la Pitești (al cărui rezultat probabil că e de-acum cunoscut majorității cititorilor acestor rânduri) și că alte trei partide — dintre cele mai importante — vor avea loc simbatic, înseamnă că — de fapt — evenimentele fotbalistice de pe primul plan al preocupărilor noastre apropiate devin meciurile din competițiile europene intercluburi și partida din preliminariile Campionatului Europei, de la 22 septembrie, de la Helsinki.

De altfel, numărul de azi al revistei noastre este, în fapt, cel de „avancronică” la debutul în cupele europene, obligatie tradițională pe care o satisfacem sub forma grupajului de opinii ale unor specialiști care dezbate, în pagina de mijloc, situația și perspectivele celor patru echipe de club ce ne vor reprezenta în C.C.E., „Cupa cupelor” și noua „Cupă UEFA”. Trăind deci astfel evenimentul de miezirea viitoare, acordăm rîndurile de mai jos echipei naționale.

Ultimele săptămîni (poate și din cauză că Divizia A e abia la început și n-a fost timp pentru ca spiritele și pasiunile de club să se aprindă) au fost dominate de ceea ce unii numesc, cu o formulă pretențioasă și căutat „doctă”, **dezbaterile în problema echipei naționale**. Totul a pornit, de fapt, de la cîteva suspendări (oportune sau inoportune), de la cîteva indisponibilități pasagere sau de la cîteva eclipse de formă, mai acute sau mai puțin alarmante. Dar, să recunoaștem, acestea au fost suficiente pentru a alimenta niște discuții la care sîntem mereu gata, fie pentru că efectiv ne preocupă viața echipei reprezentative, cu toate inevitabilele ei sinuozități, fie pentru că ne place să fim guralivi și să facem impresie.

Cert e însă, în același timp, că formulele de echipă prezentate în verificările cu lotul olimpic și, săptămîna trecută, cu O.F.K. Beograd, erau criticabile, ele nu întuneau adevărul aproape unanim dintr-un trecut nu prea îndepărtat. Și ar fi poate bine să înțelegem, între altele, că s-a ajuns la această situație, tocmai din motivul bine cunoscut că n-avem atîta jucători de valoare încît să putem imediat compensa lipsa a 4-5

elemente titulare dintr-un lot care prîsele nîște contururi, la urma urmei — fericele. Este adevărat că se ridică, sub ochii noștri și spre satisfacția noastră, destul de mulți jucători tineri, susceptibili de a îmbrăca mai devreme sau mai tîrziu tricoul național, dar introducerea lor în reprezentativă în acest moment nu s-a dovedit oportună, echipa n-a mai avut omogenitate, a etalat caracterul nedrept al improvizației, al căutărilor, al varietății de formulă. Este un adevăr unanim recunoscut în fotbal că o bună echipă națională nu înseamnă doar simpla reamînire sub același tricou a 11 jucători care s-au afirmat la clubul lor, ci ea cere mai mult: o omogenizare, o sudură, o completare reciprocă, un rodaj. Or, sub acest aspect, sîntem de acord cu toți cei care au afirmat că formulele încercate nu prezentau garanții și deci nu trebuie să ne mire că, prin forța lucrurilor, în ciuda tendințelor novatoare, s-a ajuns treptat-treptat, tot la „structura Guadalajara”, aproape integrală. Și, în definitiv, de ce n-ar fi așa, din moment ce echipa cu care ne-am calificat pentru Mexic și care a jucat acolo este și azi o echipă tinăra dar care are avantajul de necontestat al unei legături puternice, atît funcțională cît și sufletească?

Desigur, situația noastră în grupa preliminară a Campionatului european din care facem parte este la această oră mai îngrată. Pierzînd la Bratislava, am ajuns în situația că pentru a cîștiga grupa avem nevoie în această toamnă de trei victorii consecutive; și nu numai atît, aceste victorii trebuie să fie obținute la scururi care să ne permită a-i întreci pe cehoslovaci la golaveraj. Nu avem garanții că revenirea la formulă (de echipă sau de lot) de la C.M. reprezintă cheia sigură de deslăcire a porților succesului (cine poate da în fotbal garanții?), mai ales că principalii noștri concurenți, elevii lui Ladislav Novak, insensibili la discuțiile noastre asupra vinovaților pentru acel 0-1 de la Bratislava, și-au jucat bine șansele la Helsinki și — mai mult ca probabil — și le vor juca la fel și în partida pe care o mai au pe teren propriu cu Tîra Galilor (învingă de ei și la Swansea, cu 3-1) și pe care o vor aborda cu firească sete de golaveraj. Dar,

chiar fără aceste garanții, sîntem obligați să prezentăm o echipă capabilă de a-și disputa cît mai bine șansele; or, această echipă nu poate fi alta decît aceea care va înmînașchia nu numai jucătorii cei mai buni, cei mai în formă, ci și pe acei care se înțeleg cel mai bine între ei, care au jucat de cele mai multe ori împreună, care știu să joace într-un anumit fel. Acum, cu numai două săptămîni înaintea meciului cu Finlanda, această soluție este, oricum, preferabilă.

În acest spirit, ni se pare că lotul — ca și formula de echipă preconizată — pot fi privite cu încredere. Revenirea lui Cornel Dinu printre tricolori, o dată cu Lupescu, Neagu, Domide, ascendenții de formă, după un început de sezon mai slab, marcat de Dembrovski și Dumitru, sînt îmbucurătoare iar dacă trebuie totuși să regretăm ceva este absența din campionat a lui Dumitrache, insuficienta refacere a lui Tîtaru, scăderea randamentului dat în ultimul timp de Iordănescu.

În această ultimă etapă a pregătirilor, jocul echipei noastre naționale este încă perfectibil. Și nu ne îndoiim că în acest cadru necesar al perfectibilității se înscrie și plusul de preocupare ofensivă la care, în definitiv, echipa este literalmente OBLIGATĂ, în complexul de împrejurări actual.

Putem fi siguri că nu numai noi știm că, pentru calificare, trebuie să cîștigăm cît mai net la Helsinki; acest calcul simplu și l-au făcut și Angelo Niculescu și jucătorii. Ei știu că, în fața Finlandei, un (numai) 1-0 sau 2-1 pentru noi ar avea valoarea unui semieșec și nu ne-ar oferi, pentru noiembrie, decît calea unor simple „victorii de palmares” în meciurile cu Cehoslovacia și Tîra Galilor.

Meciul pe care-l vom susține de azi în două săptămîni este deci nu numai un examen de bacalaureat, după care vom ști dacă mai dăm și concursul pentru facultate, ci și un prilej pentru echipa națională de a dovedi că, într-adevăr, în materie de „OFENSIV-DEFENSIV”, știe să distingă și să opteze deliberat, în funcție de tactica competiției, că prima parte a alternativei nu i-a fost, pînă acum, imposibilă și străină structural.

Radu URZICEANU

SELECȚIONABILII VĂZUȚI DE ADVERSARI LOR DIRECTI ÎN MECIURILE ETAPEI DE DUMINICĂ

Ne-am gîndit să venim în ajutorul selecționarilor cu cîteva păreri asupra jucătorilor din lotul național A. Și pentru că acestea să fie cît mai interesante și mai veridice, am solicitat adversarilor jucătorilor din lot în MECIURILE DE DUMINICĂ, părerea lor asupra formei acestora. Iată-le:

● **RADUCANU** (văzut de Groza): „În prima repriză a apărut trei suturi care puteau fi goluri. După pauză, n-a mai fost solicitat și cînd Raducanu nu este foarte mult solicitat nu poți să-ți dai seama în ce formă se află. Mi se pare totuși că mai are de parcurs o bună bucată de drum pentru a deveni cu adevărat de netrecut.”

● **ADAMACHE** (văzut de Șerban): „Este indiscutabil, la ora actuală, rezerva cea mai autorizată a lui Raducanu. Îl prefer înaintea multor portari de talent, pentru siguranța, sobrietatea și promptitudinea intervențiilor sale.”

● **SĂTMAREANU** (văzut de Ologu): „Mi s-a părut în revenirea față de meciul cu O.F.K. Beograd. M-a depășit de multe ori de balon, intrările în atac au părut mai sigure și cu mai mare efect.”

● **BOC** (văzut de Moldovan): „A ezitat la cîteva dintre atacurile noastre, ezitări care ne-au permis să ne apropiem decisiv de poarta lui Raducanu.”

Încă nu se află în forma care l-a consacrat. Acum poate fi depășit de atacanții cu o bună viteză.”

bun jucător al Rapidului. A alergat enorm de mult, a pasat cu mare precizie, dar a sîtat mai puțin la poartă. Dumitru a legat tot jocul Rapidului.”

caz manifestă multă dispoziție de joc.”

Ziarele de marți ne aduc la cunoștință că antrenorul echipei naționale, Angelo Niculescu, a revenit la lotul mexican, în linii mari, după o încercare de scurtă durată de a reconstrui 11-le tricolor. Lucrul mi se pare de bun simț și, cum am scris mai devreme, era previzibil. Era previzibil pentru că toate încercările de a face revoluție în fotbalul românesc, cum știm cu toții, s-au terminat lamentabil (vezi cazul Teacă, în două rînduri). Lucrul este elementar: nu poți să faci din jucători fără clasă sau încă necopți niște lei-paralei. În condițiile unor înfruntări dure, cu tot ce au mai bun adversarii noștri, ar părea de neîchipuit să facem experiențe. Timpul scurt, greutatea de a înmulți concentrațiile la lot, fac aproape imposibilă reforma imediată. Sigur că jucătorii ca Iordănescu, Năstase, Kun II și chiar Aelenei trebuie să fie în vederea selecționarilor, trebuie urmăriți atent și cu multă scrupulozitate, dar de aici și pînă la a-i face mareașii peste noapte, mi se pare un lucru mai dificil. Asta nu înseamnă că mă opun noutăților.

TRANSMISI LA TELEVIZIUNE

Secția sportivă a televiziunii ne anunță, pentru săptămîna următoare, o serie de interesante transmisiuni. Iată-le:

12 septembrie, ora 14: Petrolul — S.C. Bacău (transmisie directă de la Ploiești)

15 septembrie, ora 15,55: Dinamo — Spartak Trnava (Cupa campionilor europeni), transmisie directă de la București.

19 septembrie, ora 14,30: R.D. Germană — Mexic (înregistrare de la Leipzig)

22 septembrie, ora 18,25: Finlanda — România (preliminariile campionatului european), transmisie directă de la Helsinki.

29 septembrie: Spartak — Dinamo București (returul meciului din C.C.E.), transmisie directă de la Trnava (ora urmează a fi stabilită)

30 septembrie: Rapid — Napoli (returul meciului din Cupa U.F.E.A.), transmisie directă de la București (ora urmează să fie stabilită)

În preliminariile C.M.

În urma discuțiilor purtate între delegații federațiilor din România, Finlanda și R.D. Germană, au fost stabilite datele de disputare a 6 meciuri din preliminariile C.M.:

26 sept. 1972: Finlanda — România.

7 oct. 1972: R.D.G. — Finlanda.

27 mai 1973: România — R.D.G.

6 iunie 1973: Finlanda — R.D.G.

26 sept. 1973: R.D.G. — România.

14 oct. 1973: România — Finlanda.

Datele meciurilor Albaniei urmează a fi stabilite ulterior.

RAPID — PETROLUL 2-0 (0-0)

AU MARCAT: Daniel Ene, (min. 47) și Neagu (min. 48).
STADIONUL „23 August”: teren acceptabil; timp frumos; aproximativ 35 000 de spectatori.
RAPID: Răducanu 8 —

Pop 7, Boc 7, Lupescu 7, Mușat 7 — Angelescu 7 (min. 46: Dinu 8), Dumitru 8 — Năstăsescu 8, Daniel Ene 8, Neagu 9, Codreanu 6 (min. 46: Angelescu).

PETROLUL: Mărculescu 7 — Gruber 6, Bădin 7, Mocanu 7, N. Ionescu 8 — Dincuță 6, Micuț 6 — Harapă 5 (min. 46: Cozarcă 5), Moldovan 8, Tapoarea 5 (min. 65: Clușu 6), Groza 6.

ARBITRU: V. Dumitrescu (București), nota 7.

NEAGU

DOUA GOLURI IN 80 DE SECEUNDE ● Se joacă rapid, Neagu, Ene, Moldovan și N. Ionescu etalind ambiții deosebite ● Volens-nolens, Petrolul își stringe rândurile în apropierea careului propriu ● Căldura coplesitoare; spectatori și jucători arunca priviri întrebătoare spre cele patru... guri de girafă — stilul nocturne mult visate ● Atacanții centrali feroviari sutează puternic din afara careului, Mărculescu respingând greu ● Trompeta lui Tudorică invita la ofensivă pe vișini ● Moldovan ținește pe lângă Boc și Lupescu, dar Răducanu barează calea suturelor spre gol ● N. Ionescu îl „întoarce” pe Năstăsescu, Rapidistul se va revansa spre finalul meciului ● Neagu și Harapă ratează mari ocazii de gol ● În două minute (47-48) defensivă Petrolului este dată peste cap: Daniel Ene (sui de la 6-7 m) și Neagu (reluare cu capul, din ecart) marchează două goluri frumoase ● Dinu și Dumitru combină spectaculos, limpezesc atacurile feroviarilor ● Cel mai periculos suture al Petrolului rămâne în continuare... N. Ionescu ● Neagu este faultat clar în careu, arbitrul „închide ochii” (L.D.).

ST. ROȘU — F. C. ARGES 2-1 (0-0)

AU MARCAT: Dobrin (min. 60), Necula (min. 63) și Oțeanu (min. 83).
STADIONUL Tineretului: teren foarte bun; vreme excelentă; aproximativ 10 000 de spectatori.
STEAGUL ROȘU: Ada-

mache 7 — Ivănescu 8, Jenei 7, M. Oțeanu 8, Rusu (min. 12: Cojocaru 6) — Pescaru 7, Cadar 7 — Necula 8, Florescu 6 (min. 72: Drăgoi 6), Gherghel 7, Györfy 7.

F. C. ARGES: Stan 6 — Figulea 7, I. Oțeanu 8, Vlad 8, Ivan 7 — Prepurgeț 7, M. Popescu 3 — Dobrescu 7, Radu 6 (min. 62: Ciomova 6) Dobrin 8, Jerican 7.

ARBITRU: Z. Drăghici (Constanța), nota 7.

ILUZII RISIPITE ● Jocul începe în ritm viol, deschis și spectaculos ● F. C. Arges pasează bine, se mișcă ușor și se creează câteva ocazii bune de gol, care ar fi putut pecetuiți soarta titlului, poate chiar din prima repriză ● Steagul roșu pare dezorientat, atacă fără convingere, se apără nesigur și uneori dur, mai ales după accidentarea lui Rusu de către... Adamache ● În min. 60 Dobrin preia scurt o mingă trimisă de Prepurgeț și, după o fentă reușită, trage plasat la colțul lung: 1-0 ● Bucuria oaspeților durează numai trei minute: la o centrare a lui Gherghel, „piticul” Necula sare mai sus decât ariatul Stan (!) și înscrie, cu o lovitură de cap, „la păianjen” ● Tensiunea jocului crește, Abundă duritatea; gesturile de nesportivitate sînt dominante în comportarea oaspeților, se luptă cu disperare și cu ochii pe ceasul stadionului ● Min. 88 risipește total iluziile argeșenilor ● Un nou „cap” brașovean bine plasat, cel al lui M. Oțeanu, aduce stăgărilor în final o mult muncită victorie. (M. I.)

M. OȚEANU

2-2 (2-1)
AU MARCAT: Niță, Lăzărescu, Oprișan (din 11 in) și Morari.
RAPID: Crăciun — Ștefan, Costea, Grigoras, Greavu — Niță (Neacșu), Rotaru — Lăzărescu (Omer), Iordan, Adam, Ioniță (Cincă).
PETROLUL: Ploeanu — Rădulescu, Tudor, Moraru, Crăciun — Istrărescu (Pantile), Marcu — Oprișan, Cramer, Dobre, Iordache.
ARBITRU: I. Chilibar (Pitești).

2-0 (1-0)
AU MARCAT: Balist și Șerbanou (11 m.).
STEAGUL ROȘU: Smoș (Casoni) — Lupușan, Vlad, Sasu, Șerbanou — Vasilică, Osuka, Porumbită — Balist, Pescaru II (Gădja), Gherasimlea.
F. C. ARGES: Vințila (Ariciu) — Molsescu, Din, Neculea, Nedelcu — St. Dumitru, Barbu — Chivescu (I. Radu), Em. Dumitru, Georgescu, Popa (Măușu).
ARBITRU: M. Ruză (Buc.).

POLITEHNICA — DINAMO 0-1 (0-0)

AU MARCAT: Nunweiller VI (min. 68).
STADIONUL „23 August”: timp excelent; teren foarte bun; 20 000 spectatori.
POLITEHNICA: Costas 9 — Romila 1 7, Ianuș 9,

Stoicescu 7, Pal 6 — Mărdărescu II 7, Simionas 9 — Incze IV 6, Cuperman 5, Marica 7 (min. 46: Lupulescu 5), Moldoveanu 4.

DINAMO: Andrei 9 — Cheraș 8, Nunweiller III 9, Sătmăreanu II 5 (pentru duritate), Deleanu 8 — Dinu 9, Mustăța 5 (min. 46: Nunweiller VI 7) — Lupulescu 10, Sălcănuș 9, D. Popescu 6, Dumitrescu 10.

ARBITRU: I. Rus (Tg. Mureș), nota 10.

FL. DUMITRESCU

DINAMO — JOC MAI ORGANIZAT ● Meci așteptat cu nerăbdare în Copou, de un stadion arhiplin ● În „dialogul” Politehnica — Dinamo, echipa care a pus întrebările nu a fost „Poli”, așa cum se aștepta, ci Dinamo; mai mult, studenții au eșuat la examen după o partidă spectaculoasă, de mare tensiune și nerv, excelent condusă de un arbitru care urea tot mai mult în clasamentul „cavalierilor fluturului” ● De o parte, excelență organizată a jocului, bine structurată în vederea partidei de la 15 septembrie cu Spartak Trnava: Dinamo; de cealaltă, atitudine de energie (Simionas, Ianuș, Romila I, Stoicescu etc.), cit și indolență (Moldoveanu, Cuperman) ● Două bare: min. 13 — Dumitrescu, min. 15 — Pal ● Golul? Conștientă unei suite de greșeli a leșilor: Romila I nu-l ataca hotărât pe Dumitrescu care centrează lung, pe sus, la Lucescu, urmând un stop pe linia de corner, Pal eșuă să intervină, mingea este trimisă la Nunweiller VI și 0-1 ● În final, Politehnica atacă, atacă, are ocazii, unele miraculos rezolvate de aparaturii dinamoviști. (M.T.)

0-3 (0-1)
AU MARCAT: Petre Victor (2), Mihailache.
POLITEHNICA: Mihai — Anton, Romila II, Hancușac (Ciubotaru), Greșcu (Sofian) — Romila III (Farcas), Amarașel — Moldoveanu (Bărbulescu), Bibilăcă, Sofian (Lemnar), Dănilă.
DINAMO: Caval — Gaspar, Drăgan, G. Sandu, Răutu — Enache (Labuș), Gungiu — Mihailache (Struț V), P. Victor, Batachiu, Libra (Bancu).
ARBITRU: A. Macovei (Bc.).

CRISUL — U.T.A. 1-2 (1-1)

AU MARCAT: Arnoțchi (min. 18), Domide (min. 25) și Both (min. 86).
STADIONUL Crisul: teren bun; timp frumos; spectatori 18 000.
CRISUL: Bologan 6 —

P. Nicolae 6, Lucaci 7, Neșu 7, Balogh 6 — Moldovan 7, Dărăban 5 (min. 80: Schlop) — Sucu 7, N. Alexandru 6, Arnoțchi 5, Cocis 5 (min. 78: Cezan).

U.T.A.: Vidac 7 — Birău 7, Leret 8, Pojoni 8, Popovici 8 — Petescu 7, Domide 8 — Sima 6 (min. 86: Calin 6), Kun II 6, Broșovschi 8, Both 7.

ARBITRU: C. Ghemizean (București), nota 9.

SUPERIORITATEA TACTICA SI-A SPUS CUVINTUL ● Un stadion ticsit a sperat în victoria Crisului, dar spectatori au plecat total dezamăgiți ● Arădenii acționează gândit, ajungând din domeniul pase la poarta lui Bologan ● Chiar în primul minut Sima ratează cu capul ● Disperatul Domide elstiga toate dușurile aeriene și distribuie cu glărieziuna mingi în stînga și-n dreapta ● Jocul se încheie ● În min. 18 Sucu sutează puternic pe jos, Arnoțchi interceptează mingea și deschide scorul ● Oaspeții restabilesc echilibrul prin Domide, care, de la 20 m, sutează ser, sub bară ● Oaspeții continuă să bombardeze de la distanță poarta lui Bologan, în timp ce acțiunile incalitate ale atacanților de la Crisul sînt destrămate de fundașii arădeni ● Totuși, Sucu înroșește două mari ocazii de gol ● La reluare elevii lui Coldun par mult mai hotărâți ● Două cornere consecutive, o nouă ratare a lui Sucu, sutul în bară expediat de N. Alexandru, nu aduc decât satisfacția unei dominări teritoriale ● O combinație de mare spectacol pe filiera Kun II — Broșovschi se încheie cu golul lui Both (G.N.)

DOMIDE

2-0 (1-0)
AU MARCAT: Moș și Ungur — CRISUL: Florea (Bacu) — Batos, Lemac, Bulc, Clorba — Bedea, Torice — Boșca, Agud (Ungur), Moș, Covalde (Poday).
U.T.A.: Ziller (Naghi) — Cristoiu, Bocsa, Moldovan, Calmoș (Tranculev) — Cilișan, Pușca — Coșca, Dumbrău, Toșca, Pfeiffer (Tisa).
ARBITRU: Carol Szilaghi (Baia Mare).

C.F.R. — JUUL 1-2 (0-1)

AU MARCAT: Cojocaru (min. 44, autogol), Dragomir (min. 85, autogol) pentru Juul, respectiv So (min. 72).
STADIONUL: Municipal: teren bun; timp răcoros; spectatori circa 5 000.

C.F.R.: Totolanu 5 — Cojocaru 4, Săpteanu 5, Dragomir 4, Roman 3 — Vișan 5, S. Bretan 4 (min. 46: Petre Gheorghe 7) — M. Bretan 3, So 3, Starț 5 (min. 70: Penzeș 5), Teșcan 5.

JUUL: Sucu 8 — Georgescu 8, Georgievici 9, Stocer 8, M. Popescu 7 — Doda 8, Libardi 8 — Poronescu 8, Gligore 7, Stoian 7, Naldin 7.

ARBITRU: Gh. Popovici (București), nota 10.

GEORGEVICI

PARADA AUTOGOLURILOR ● Cu o așezare curioasă, gazdele își surprind adversarii și tocmai „piesa” dislocată tactic, S. Bretan, ratează de la cîțiva metri ● Feroviarul atacă mai mult dar oaspeții mențin echilibrul ● Matei Popescu trimite pe sus o mingă la marginea careului, Totolanu lezează nejustificat să o rețină, dar Cojocaru, singur-singurel, cu spatele la poartă, o trimite cu capul în plasă ● Dragomir îl „plachează” pe Stoian, scapăt singur spre poartă ● Petre Gheorghe sutează slab în brațele lui Sucu, din careul mic ● Naldin îl depășește pe Cojocaru care, în disperare, încearcă să-l traga de tricou, sutează, în bara de unde mingea îl lovește pe Dragomir și intră în poartă ● Mare ocazie ratată de Peronescu ● Sucu respinge un „cap” al lui Cojocaru, dar So nu mai ratează și reduce scorul ● Arădenii Stoian — Libardi, sut puternic, Totolanu respinge în picioarele lui Peronescu care ratează de o asemenea manieră, încît, dacă ar vrea să repete „figura”, n-ar mai putea-o face ● Minciile elstiga realizînd și una din marile curiozități ale campionatului (L. TONCU)

1-1 (0-1)
AU MARCAT: Mălțescu și Munteanu.
C.F.R.: Chiorescu — Șerban (Baltan), Karanesi, Balint, Stocke — Codreanu, Munteanu — Petrean (Gocani), Mihaly, Moldovan, Mihal (Văcaru).
JUUL: Marincaș — E. Georgescu, Catul, Sătu (Popovici), Deleanu (Matyas) — Nădășan, Clorba — Uilecan, Cotornani, Mălțescu, Demeter.
ARBITRU: Marian Stellan (Sighisoara).

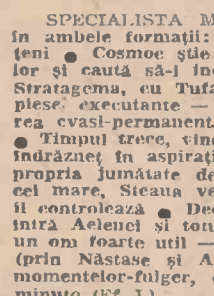
STEUA — FARUL 2-0 (0-0)

AU MARCAT: Năstase (min. 79) și Aelenei (min. 82).
STADIONUL: „23 August”: teren acceptabil; timp: călduros; spectatori: aproximativ 20 000 (la sfîrșitul jocului).
STEUA: Coman 7 —

Sătmăreanu 7, Clugarin 7 (min. 23: — Smarandache 6), Negrea 8, Cristache 7 — Naom 8, Vigu 8 — Panțea 8, Tătaru 7 (min. 83: — Aelenei 8), Iordanescu 8, Năstase 7.

FARUL: Ștefănescu 8 — Stolea 7, Mareș 7, Bălosu 7, Ghirca 7 — Tănase 7, Tufan 7 (min. 80: Turcu), I. Constantinescu 7 (min. 88: Mustăța 6) — Oprea 6, Caraman 6, Ologu 6.

ARBITRU: V. Topan (Cluj), nota 9.

AELENEI

SPECIALISTA MOMENTELOR-FULGER... ● Absențe notabile în ambele formații: Haidu la Steua, Antonescu și Kallu la constănțeni ● Cosmoș sîcă stilul băieților lui nu convinge bucureștenilor și caută să-i incomodeze cit se poate la mijlocul terenului ● Stratagema, cu Tufan, Antonescu, Tănase și I. Constantinescu ca piese executante — nu dă roade la început ● Cu timpul, dominația cvasi-permanentă a Stelei scade ca pericolozitate a atacurilor ● Timpul trece, vine pauza... ● Partea a doua arată un Farul mai îndrăzneț în aspirațiile lui ● Multe mingi bune sînt întoarse spre propria jumătate de teren ● Timpul trece... Farul vede punctul cel mare, Steua vede scăpîndu-i un punct într-un meci pe care îl controlează ● Decizia partidei va veni de pe banca de rezerve: intră Aelenei și totul se schimbă parca... ● Iar dincolo este scos un om foarte util — I. Constantinescu ● În câteva sute de secunde (prin Năstase și Aelenei), Steua, specialistă (în bine și rău...) momentelor-fulger, obține ceea ce nu reușise în aproape 80 de minute (Ef. I.)

4-0 (4-0)
AU MARCAT: Ion Ion (2), Ștefănescu (2).
STEUA: Gabriel — Janțovan (Stoica), Dumitru III, Hălmăgeanu (Cazan), Mielog — Savu, Păstăru (Iovanescu) — Simulianșchi, Ion Ion, I. Constantin, Ștefănescu.
FARUL: Popa — Popolu, Cătoi, Radu, Nistor — Codin, Rădulescu — Kallu II, Dușulescu (Sărbău), Mateescu, Ghiță (Bacu).
ARBITRU: Dumitru Victor (Oradea).

SPORT CLUB — „U” Craiova 3-0 (1-0)

AU MARCAT: S. Avram (min. 24) și Ruglubei (min. 50 și 85).
STADIONUL: „23 August”: timp foarte frumos; teren bun; spectatori circa 9 000.
S.C. BACAU: Ghiță 8

— Mico 8, Catargiu 8, Vălcu 4 (pentru nesportivitate), Kiss 6 — Vătafi 7, Dușan 7 (min. 48: Hrițcu 7) — Pană 6, Dembrovșchi 6, Ruglubei 8, Avram 6 (min. 78: Băluță).

„U” CRAIOVA: Pileș 8 — Niculescu 6, Deselnicu 6, Tacol 8, Bilișan 6 — Boteanu 6, Ivan 7 (min. 48: Martinovici 5) — Niță 6, Pîrvu 8, Donose 8, Tărălungă 7.

ARBITRU: N. Răinea (Birlad), nota 8.

DEMBROVSKI

UN MECI PRIMOS ● Lipsit de trei titulari (Velea, Ștrîmbeanu, Oblenescu), oaspeții joacă „la meci nul” ● Băcanii stăpînesc terenul, datorită mai ales forme deosebite a lui Dembrovșchi ● În min. 9, acesta greșeste de puțin tînta, în min. 23 tot el ratează de la 4 m dar un minut mai tîrziu îl servește impecabil pe S. Avram, în careul mic, și acesta reia, din voleu, sub bară ● Craiovenii atacă mai rar, dar destul de periculos, în special prin Pîrvu, mereu un pericol pentru poarta lui Ghiță ● După pauză, Ruglubei majorează scorul, dar dintr-o fază cu ofsaid ● Cervează o perioadă mai bună a lui „U” (ocașie Pîrvu, în min. 37 și intervenție salvatoare Ghiță-Veleu la acțiune Tărălungă, în min. 68) după care din nou Dembrovșchi, în min. 70, 72 și 80, pierde bunc posibilități de gol ● Din centrarea lui Mico, Ruglubei fixează scorul, marele cu capul din pionjon ● În ultimul minut, „U” pierde prin Martinovici — ocazia de a reduce handicapul ● Sport Club a eșuat după merit, dar „U” Craiova n-a fost surelăsată ● Dimpotrivă, în timp elevii lui Cernăianu s-au arătat abili (R.U.)

1-0 (1-0)
A MARCAT: Ghiță.
S. C. BACAU: Cîmpe — Nedelcu (Burlacu), Constantin, Dobos, Cioacă — Neumayer, Cîrpuș — Pruteanu, Ghiță, Volmer, Florea.
„U” CRAIOVA: Hîrșolu — Tița, Sames, Minca, Ciocirlan — Berneanu, Pănescu — Uștabacel, Mincioacă, Basu, Brînzan (Rădulescu, Deleanu).
ARBITRU: I. Prusac (Botoșani).

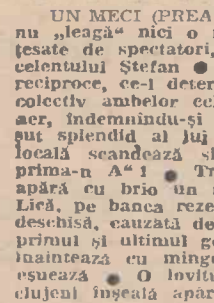
A.S.A. — „U” Cluj 1-0 (0-0)

A MARCAT: Hajnal (min. 71).
STADIONUL: „23 August”: timp frumos; teren bun; spectatori aproximativ 15 000.

A.S.A.: Nagel 9 — Szölösy 7, Toth 5 (notă scăzută pentru duritate), Isprir 6, Czako 8 — Naghi 6, Bilișny 7 — Varadi 7, Mureșan 6, Fazekas 7, Hajnal 8.

„U” CLUJ: Ștefan 9 — Cretu 7, Pexa 8, Solomon 7, Mihăilă 9 — Sudy 7 (min. 37: Cimpeanu 7), Anca 8 — Uifăleanu 6, Iordache 8, Adam 7, Iică 7 (min. 25: D. Mocanu 6).

ARBITRU: A. Bentu (București), nota 9.

ISPIR

UN MECI (PREA) DÎRZ ● Jucătorii încep partida crispat, nervos, nu „leagă” nici o fază mai acută ● Tribunele stadionului, înțesate de spectatori, așteaptă și cer în cor un gol în poarta excelentului Ștefan ● Toth (A.S.A.) dă tonul unei suite de faulturi reciproce, ce-l determină pe arbitru Bentu să dea un avertisment colectiv ambelor echipe ● Antrenorul Onisiei agită o umbrelă în aer, îndemîndu-și băieții la atac ● Repriza I se încheie cu un sut splendid al lui Iordache, parat excelent de Nagel ● Galeria locală scandează simpatie: „Haido, haido A.S.A.”, ca să îi țină primă-n A! ● Treptat gazdele își întesesc presiunea și Ștefan apără cu brio un șut-bombă plecat din bancanul lui Fazekas ● Lîră, pe banca rezervelor, arată tuturor care vor să vadă o plagă deschisă, cauzată de duritatea lui Toth ● În min. 71 se marchează primul și ultimul gol al meciului ● Adam dribblează doi adversari înaintează cu mingea în careu, spectatori anuțesc, dar acțiunea eșuează ● O lovitură liberă executată „cu schemă” ratată de clujeni înseală apararea adversă, ozi puțin portarul Nagel (C.)

0-3 (0-1)
AU MARCAT: Munteanu II, Mureșan și Diaconescu.
A.S.A.: Nae — Onuțan, Szász, Szekely, Pop — Hamar, Man (Unchias) — Kis, Sucu, Rusz, Ozsvath (Szantho).
„U” CLUJ: Moldovan (Negru) — S. Mocanu, Jelday, Matel, Poraschi — Grădăanu, Munteanu II — Ardeleanu, Mureșan, Coșca (Neșoiu), Cioșcan (Diaconescu).
ARBITRU: M. Roman (Brașov).

DESPRE NUNWEILLER III

Publicăm în altă parte a revistei păreri ale unor fotbaliști despre cei din lotul național A. La fel de interesantă este și părerea celor doi Mărdărescu despre Nunweiler III:

Mărdărescu — total: „Nelu a jucat astăzi (n. r. duminică) fără greșală. Nu ne-ar strica în linia de fund pentru meciul cu Finlanda”.

Mărdărescu — fiul: „Jucător mare, Nunweiler III. La un moment dat m-a lovit, fără să vrea și și-a cerut scuze”. Suficient!

● În meciul cu Steagul roșu, Dobrin a avut o activitate remarcabilă în teren. A alergat mult și cu fotos, realizând, printre altele, un gol splendid și 34 DE PASE REUȘITE. DIN-TR-UN TOTAL DE 40 (procentaj 85%). În plus, pleșteanul a avut și o atitudine corectă în finalul încins al partidei, când majoritatea coechipierilor săi au depășit limitele sportivității. Deci, se poate și așa!

● Ținuta corectă, sportivă în teren a unui jucător de fotbal implică și aspectul vestimentar. În această privință, ne-a plăcut atitudinea arbitrilor Nicolae Ruinea, la meciul de la Bacău: el s-a dovedit exigent, în sensul că de fiecare dată când un jucător își lăsa jambierele jos și juca astfel (ceea ce dă, să recunoaștem, o notă de neplăcută neglijență) intervenea prompt, cerind „corectarea” ținutei.

LA „MASA PRESEI”...

O dată început campionatul, au reînceput și problemele cu așa-zisa masă a presei la stadioanele din provincie. Duminică, atât la Iași cât și la Oradea, acele locuri din tribună atât de necesare pentru ducerea la bun sfârșit a misiunii cronicarilor de fotbal, erau ocupate până la ultimul loc de contrași locali, dar mai ales de spectatori (sau... spectatoare) pur și simplu. La solicitarea celor îndreptățiți să ocupe aceste locuri, ca ele să fie eliberate, s-a ridicat un zid al indiferenței generale și chiar a lipsei de bună cuviință. Nici măcar organizatorii nu i-au putut elini de la locurile ce le ocupau fără drept, pe spectatorii respectivi.

Oare cum tolerează forurile locale astfel de aspecte, puțin măgulitoare? Am mai scris și altă dată despre fapte asemănătoare, puțin plătute, petrecute pe stadioanele „23 August” din Iași și „Crișul” din Oradea, dar cei în drept au întârziat cu măsurile.

Poate că acum cei ce au în grijă buna organizare a meciurilor de fotbal, consiliile județene de educație fizică și sport, se vor sesiza, în sfârșit, și vor crea zărilor condiții de lucru omeneste, vor face ca „masa presei” să fie într-adevăr a presei.

● La meciul dintre Crișul și U.T.A. stadionul orădean s-a dovedit neîncăpător, mulți dintre cei care doreau să vizioneze partida fiind nevoiți să ia cale întoarsă de la poarta stadionului.

● „La te uită!... N-am mai pierdut de trei ani un meci cu Steaua și astăzi am fost învinși în trei minute...” Exclamația aparține lui Mares, fundașul constănțean. Trecuseră câteva momente după intrarea în cabină a Farului și întreaga echipă suporta cu greu înfrângerea pe care o evitase mai mult de trei sferturi din meci...

● Fundașii centrali ai F.C. Argeșului, Vlad și Olteanu, alcătuiesc, la ora actuală, un cuplu omogen și eficient. Convingător în acest sens ni se pare și faptul că ei își împart în joc, în mod aproape egal numărul de degajări, depozitări, interceptii și... chiar greșeli. Cu o singură excepție, aceea a acțiunilor antijoc, unde scorul este, în prezent, net favorabil lui Olteanu.

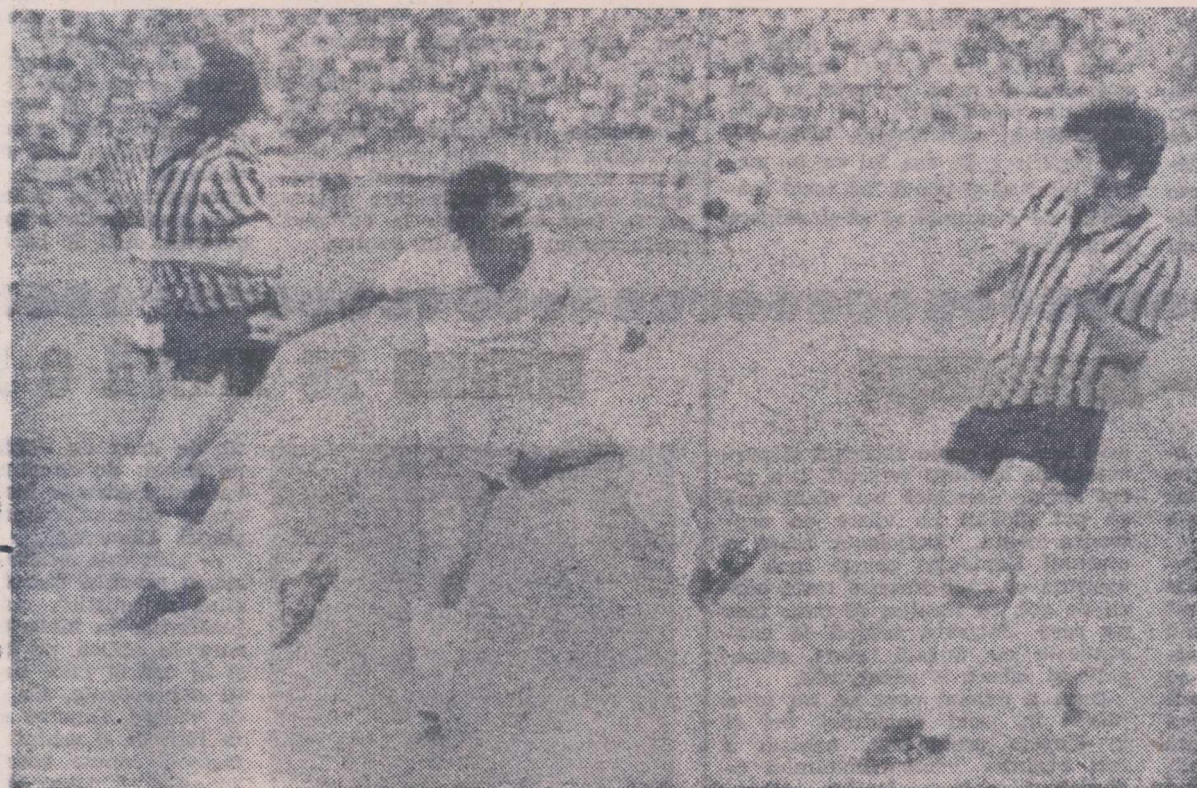
Iată un instantaneu prins în ultimele minute ale meciului de la Iași, dintre Politehnica și Dinamo. În timp ce în tribune s-a așternut consternarea față de imposibilitatea echipei locale de a obține măcar un meci nul, pe banca echipei bucureștene domnește, evident, satisfacția și deconectarea. Mai mult chiar, în aceste momente se pare că actualii campioni sînt preocupați mai mult de ce se întâmplă pe alte stadioane, decît pe cel din Copou. Tranzistorul este o dovadă...

Foto: L. ADORJAN

● O notă apărută recent în revista noastră, privitoare la ținuta antrenorilor în timpul meciurilor, a găsit ecou la Sport Club Bacău. Cei doi conducători tehnici ai echipei (C. Rădulescu și P. Rădulescu) au apărut pe teren în trening, în culorile clubului. Elegant și, mai ales... sportiv!

● În pauza meciului Crișul — U.T.A., două echipe de pitici și-au disputat tradiționala „miuță”. Fetele, pusele și șuturile la cele două mini-poziții i-au incitat pe spectatori, fapt pentru care unul dintre ei, exasperat de ineficiența atacanților de la seniori, a replicat: „Căpiva dintre acești puști ar merita să joace în echipa întâia!”

● Ion Constantinescu, jucătorul Farului, este de câteva zile — tatăl fericit al unei fetuțe. Regreta că nu i-a putut dăruir duminică, moștenitoarei sale, o performanță a formației lui. Data viitoare, a-dăugăm noi, poate va fi mai multă veselie în tabăra constănțeană.

Actorii principali ai fazei din această fotografie, Drăgoi și Pescaru de la Steagul roșu, avîndu-l în mijloc pe piteșteanul Prepușel, par a ilustra însuși scorul final al meciului, 2—1 pentru gazde. Cuvioase sînt atitudinile celor doi brașoveni care, fiecare cu o altă mimică, par a se speria de balon.

Foto: W. FEHER

● — „Care dintre jucătorii rapidiști v-au plăcut în mod deosebit?” I-am întrebat pe prof. Angelo Niculescu, antrenorul echipei naționale, după meciul Rapid — Petrolul.

— „Întreaga echipă Rapid a jucat bine azi. Mă bucură revenirea lui Neagu și în mod deosebit evoluția foarte bună a lui Dumitru” a sunat răspunsul.

● Jucătorii ploieșteni erau profund afectați de înfrîngerea pe care le-au administrat-o giuleștenii. Cel mai supărat dintre toți părea a fi însă portarul Mărculescu.

— Am primit nepermis de ușor cele două goluri, în singura perioadă de nesiguranță a apărării noastre. Cred că unul singur ar fi putut fi recuperat, echipa noastră avînd posibilități reale să egaleze. Dar au fost două, și totul ni s-a părut pierdut.

● În cuplajul de pe stadionul „23 August” au evoluat nu mai puțin de șase jucători produși de fotbalul giurgiuvean: Mares, Bălosu, Mustăță (Farul), Năsturescu (Rapid), Coman (Steaua), Grozea (Petrolul).

● Jucătorul craiovean Deselnicu a început, de la o vreme, să se „remarce” prin ieșiri nervoase, necontrolate. Așa a făcut și duminică la Bacău, unde — atunci cînd coechipierii săi au pus balonul la centru după primul gol — a venit din urmă și „a băgat un spî în mîngie, trimițînd-o afară din teren, în spatele porții adverse. La ce bun asemenea gesturi?

● Cînd M. Olteanu, fundașul central al Steagului roșu, înscris în min. 88 golul victoriei, antrenorul Proca ajuns aproape de linia albă de la marginea terenului a avut un moment de des-cătușare nervoasă și a izbucnit într-un plîns, sugrumat de strigăte de bucurie. Ingrată sarcină pentru cei ce răspund de faptele altora!

● Pe excelentul gazon al stadionului „23 August”, în „pauza” de 45 de minute dintre meciurile Steaua — Farul și Rapid — Petrolul, au evoluat promițător două echipe de pitici ale cluburilor Steaua și Rapid. Miile de spectatori au aplaudat entuziast faze frumoase construite și finalizate, fete și driblinguri reușite, goluri spectaculoase. Printre micuții virtuosi rapidiști s-a numărat și Gh. Năsturescu II, fiul antrenorului secund al feroviarilor.

● Nu știm în ce proporție cele două divizionare clujene se bucură de simpatia publicului din orașul de pe malul Someșului, dar am fost neplăcut impresionat cînd, la un moment dat, în timp ce feroviarii erau conduși duminică de Jiul, cineva care ocupa un loc în tribuna oficială (și sîntem convinși că nu era un intrus), a exclamat: „Lasă-i, dom’le, să cadă în B, că n-avem nevoie de ei”.

Curioasă optică chiar dacă ea ar veni din partea unui spectator oarecare!

● Meciurile de pe stadionul „23 August” s-au jucat pe o căldură de aproape 30 de grade. Faptul i-a făcut pe mulți dintre cei prezenți în tribune să se întrebe perfect îndreptățiți: CIND SE VA TERMINA, TOTUȘI, INSTALAȚIA DE NOCTURNĂ? DE CE SE TĂRĂ-GĂNEAZĂ MEREU PUNEREA EI ÎN FUNCȚIUNE? CINE RĂSPUNDE DE NEÎNDEPLINIREA ANGAJAMENTELOR PE CARE ȘI LE-AU LUAT CONSTRUCTORII?

CLASAMENTUL GOLGETERILOR

4 GOLURI: Rădulescu (S. C. Bacău);

3 GOLURI: Lucescu (Dinamo) — 3 din penalti, Roșu (C.F.R.);

2 GOLURI: Ghergheli, Mărescu (Steagul roșu), Horu Popescu (Dinamo), Jerem, Dobrin (F. C. Argeș), Adam, Iacă („U” Cluj), Neagu (Rapid), Domide (U.T.A.);

1 GOL: Munteanu I., Anca („U” Cluj), Lupulescu, Moldovanu, Cuperman, Romila I., Alecu (Politehnica), Comănescu, Băluță, Pană, S. Avram (S.C.B.), Kun H. Both, Broșovschi (U.T.A.), Dumitru, D. Ena (Rapid), Vigu, Iordănescu, Pantea, Năstase, Acienciu (Steaua), Oblesenco, Neagu, Firru (Universitatea Craiova), M. Breian (C.F.R. Cluj), Pescaru, Necula, Olteanu (Steagul roșu), Moldovan (Petrolul), Oprea, Caraman (Farul), Arnoțchi (Crișul), Hajnal (A.S.A.), Nunweiler VI (Dinamo).

AUTOGOLURI: Cojocaru și Dragomir (C.F.R. Cluj), ambii pentru Jiul.

DIVIZIA A

1. Steagul roșu	22 10 7 — 33
2. Dinamo	22 10 6 — 35
3. Sport Club	22 0 18 — 44
4. Steaua	12 0 5 — 34
5—7. U.T.A.	12 0 5 — 34
5—7. Jiul	12 0 2 — 14
5—7. A.S.A.	12 0 1 — 04
8—9. „U” Cluj	11 1 6 — 33
8—9. Rapid	11 1 4 — 33
10. Politehnica	10 2 15 — 62
11. Farul	10 2 12 — 42
12. F. C. Argeș	10 2 4 — 72
13. Univ. Craiova	10 2 13 — 62
14. Petrolul	10 2 1 — 52
15. Crișul	10 1 2 — 31
16. C.F.R.	10 1 2 — 47

TINERET-REZERVE

1. Dinamo	33 0 0 11 — 06
2. „U” Cluj	33 0 0 8 — 26
3. Petrolul	32 1 0 5 — 25
4. Univ. Craiova	32 0 1 7 — 26
5. Rapid	21 2 0 8 — 64
6. Sport Club	32 0 1 5 — 34
7. Crișul	32 0 1 3 — 34
8. Jiul	31 1 1 3 — 33
9. Steaua	31 0 2 6 — 32
10—12. A.S.A.	31 0 2 3 — 62
10—12. Politehnica	31 0 2 2 — 52
10—12. Steagul roșu	31 0 2 2 — 52
13. U.T.A.	31 0 2 4 — 82
14. F. C. Argeș	30 1 2 1 — 61
15. C.F.R.	30 1 2 1 — 51
16. Farul	30 0 3 1 — 70

CLASAMENTUL CUPEI A+T

1. Dinamo	85 10 17 — 312
2. „U” Cluj	64 11 16 — 78
3. Sport Club	64 0 23 — 78
4. Rapid	62 11 12 — 08
5. Steagul roșu	62 13 9 — 67
6. Jiul	62 11 5 — 67
7. Petrolul	62 12 6 — 08
8. Steaua	62 2 2 11 — 06
9. Univ. Craiova	62 2 2 10 — 06
10. A.S.A.	62 2 2 6 — 22
11. U.T.A.	62 13 4 — 08
12. Crișul	62 13 7 — 11
13. Politehnica	61 14 5 — 13
14. F. C. Argeș	60 24 3 — 11
15. Farul	60 24 3 — 16
16. C.F.R.	60 24 3 — 16

ANUNȚ

LICEUL DE FOTBAL „23 AUGUST” din București, strada Pescărusului nr. 124, sectorul 3, organizează selecție pentru completarea claselor a V-a, a VI-a, a VII-a, a VIII-a de fotbal.

Selecția se desfășoară zilnic între orele 9—11, în incinta liceului.

Mijloace de transport: tramvale 23, 24, stația Leonin Sălăjan.

Informații suplimentare la secretariatul liceului, tel. 43.38.30.

DIRECȚIUNEA

SE APROPIE ORA STARTULUI ÎN CUPELE

Calendarul de toamnă al marilor competiții internaționale își începe viața lui tumultuoasă. Miercură viitoare, start în cele trei mari competiții de club ale Europei, deschise câștigătorilor de campionate, de cupe și formațiilor cu rezultate excelente în întrecerile naționale. Se poate spune că tot ce are mai reprezentativ fotbalul continental se va alinia săptămâna viitoare sub semnul celor trei cupe europene, devenite întreceri de mare anvergură, interes și echilibru. Ele depășesc cu mult cadrul unor simple competiții internaționale, ajungând să reprezinte un moment foarte important în viața cluburilor, care își fac din reușitele în cadrul lor un punct de onoare.

DINAMO, STEAUA, RAPID și **U.T.A.** poartă, în sezonul 1971/1972, speranțele iubitorilor de fotbal din România, odată cu marea datorie de a șterge cât de cât, printr-o comportare

cât mai frumoasă, nereușitele stagiunii trecute, așa de puțin darnică în satisfacții pentru reprezentantele noastre. **Spartak Trnava, Hibernians La Valetta, A. C. Napoli, Austria Salzburg**, partenerii de întrecere ale ambasadourilor noastre, se prezintă, cu excepția echipei din insula **Malta**, ca formații de primului calibru ale fotbalului european. Atât campiona **Cehoslovaciei**, cât și reprezentantele **Italiai** și **Austriei** în „Cupa U.E.F.A.”, intră în înfruntarea grupă de valoare a cluburilor europene.

Pe ultima lungime a pregătirilor în vederea primului asalt, am solicitat opinia unor autorizați cunoscători ai fotbalului, martori la evoluțiile de duminică ale reprezentanțelor noastre în cele trei competiții, rugându-i să aprecieze forma actuală a lui **Dinamo, Steaua, Rapid** și **U.T.A.** și să încerce și unele anticipări asupra posibilităților lor, înaintea marilor examene care încep miercură viitoare...

DINAMO, STEAUA,

JUDECATE DE PATRU

MARTORI AI EVOLUȚIILOR

U. T. A. — O ECHIPĂ, NU 11 JUCĂTORI

ANTON FERENCZI

Era într-o zi de toamnă a anului 1948 când pe stadionul Republicii din Capitală se înfruntau reprezentativele **României** și **Ungariei**. Acel meci de neuitat, „meciul lui **Grosics**”, a coincis și cu debutul în echipa națională a tânărului **ANTON FERENCZI**, pe atunci jucător la **C.F.R. Cluj**. Dar vail! După numai 120 de secunde de joc, un accident stupid, în urma unei ciocniri cu celebrul **Hidegkuti**, l-a trimis definitiv pe tușă; aceea zi nefastă rămâne poate singura amintire tristă dintr-o carieră plină de satisfacții.

Astăzi îl găsim antrenor la Centrul de copii și juniori al clubului **Crișul**, a cărui primă echipă a și

condus-o acum câțiva ani. Având posibilitatea să urmărească ultimele două evoluții din campionat ale echipei **U.T.A.**, martor ocular la meciurile cu **Steaua** și **Crișul**, **Anton Ferenczi** a putut să tragă unele concluzii despre jocul elevilor antrenorului **N. Dumitrescu**. Ținând seama de apropiatul debut, cel din „Cupa U.E.F.A.”, fiind la 15 septembrie arădenii vor avea ca adversară echipa **Austria Salzburg**, să-i dăm cuvântul tehnicianului orădean pentru a expune unele din părerile lui.

— „Din capul locului, consider că **U.T.A.** rămâne una dintre cele mai valoroase echipe de club din țara noastră. Nu atât prin clasa jucătorilor cât mai ales prin perfectarea lor unitate morală care i-a ajutat — nu odată — să pună în aplicare principiile fotbalului modern, bazat atât pe omogenitate cât și pe spectacol. Așa se explică faptul că jucătorii **U.T.A.**-ei acționează unitar și gândit, calități dublate de dăruire în joc și atașament față de culorile clubului. Pentru unii, rezultatele bune de până acum apar ca simple întâmplări. O asemenea explicație este lipsită de temei. Nu cred că o echipă poate câștiga de două ori campionatul și să se găsească permanent în plutonul frunțos al clasamentului numai datorită șansei. Faptul că scheletul de bază al formației este alcătuit an de an din aceiași jucători a dus la crearea unui angrenaj de echipă pe lecția bine învățată, atât în ansamblu ca și pe compartimente. Jucătorii echipei **U.T.A.** reușesc să se adapteze oricărei situații, așa cum s-a întâmplat și la **Oradea** în meciul cu

Crișul unde coeziunea dintre compartimente și superioritatea tactică și-au spus cuvântul. În apărare, toți cei patru fundași se dublează reciproc, joacă simplu și sobru, și nu trimit mingea la întâmplare. La mijlocul terenului, **Petescu, Domide** și **Broșovschi**, acoperă un mare spațiu, fiind prezenți în funcție de situații, atât în fazele de atac cât și în cele de apărare. Toți trei știu să varieze în zona neutră ritmul de joc în funcție de elanul adversarului, în așa fel, încât alternează momentele de liniștire, în care pregătesc acțiunile, cu cele ale alegerii declanșării contraatacurilor fulgerătoare prin lansări precise la distanță. Linia ofensivă valorifică la maximum calitățile extremelor și aplică bine așa-numitele un-doi-uri în viteză, atât de utile în vederea dezmembrării apărărilor supraaglomerate. Ceea ce mi se pare foarte important este faptul că toți înaintașii finalizează majoritatea acțiunilor cu șuturi precise și puternice, trase de la distanță și din orice poziție. Ca o deficiență a teamei arădeni, am observat în cele două meciuri văzute că în repriza a doua echipa trece printr-o perioadă în care ritmul de joc scade, de unde trag concluzia că la unii jucători potențialul fizic nu se află la limita superioară.

Jucând prima manșă la **Arad** echipa **U.T.A.** poate să-și înscrie în palmares o nouă victorie și are totodată posibilitatea să observe calitățile și deficiențele adversarilor austrieci, în așa fel ca în meciul retur să-și poată lua toate măsurile de siguranță și să-și asigure calificarea”.

STEAUA ARE RESURSE PENTRU

ION ALEXANDRESCU

Cu siguranță că **ION ALEXANDRESCU** nu poate uita meciurile acelea care au făcut din **C.C.A.** o echipă cunoscută peste hotare. Erau primii, dar de loc neînsemnați, pași pe care roș-albaștrii îi efectuau în arena internațională. Turneul în **Anglia**... meciurile cu **Borussia Dortmund** din „Cupa campionilor europeni”, victorii de răsunet în fața unor formații de calibrul ca **Djurgarden, Charleroi, Honved, Cacoveanu, Constantin, Alexandrescu, Zavoda, I. Tătaru**, cinci nume devenite leit-motiv al „formației de aur” a clubului militar, formația care a lansat în fapt acest club în egalonul performanței fotbalului nostru.

Duminică, spectator al meciului **Steaua** maestrul sportului **Ion Alexandrescu** se ducea fără îndoială la meciul de astăzi, urmând să urmărească clădirea unei echipe tineri, miștoare. Atunci, pe bancă, norilor erau **Francisc Gheorghe Popescu, I. Tătaru, Stănel, Valentin Stănescu** și fostul antrenor al echipei, **Gheorghe Stănel**.

— Să încercăm să privim pe care **Steaua** o va avea în raport cu meciul său în același meci al anului trecut.

— Cred că posibilitățile actuale sînt indiscutabil mai bune decît ale unsprezecelui din stagiune. S-au produs deosebite schimbări: primul, jucătorii mențin în formație au o experiență de competiție multă; al doilea, marile spe-

chipei s-au dezvoltat în meciuri. Pot spune că abia în sezonul trecut și în săptămîni ale noii stagiuni s-a statonnicat a clubului a cules primele ei roade a

— Incercind o analiză a

timentelor, cum poate să se prezente situația lor? — **Steaua** a ajuns la o înaltă remarcabilă și valoroasă performanță în meciurile ei este destul de echilibrată. Este greu de spus dacă dintr-o linie se prezintă valoarea celorlalte. Totuși compartimentul defensiv este cel mai mult moment de siguranță. Aici îl includ și

ARMA FORTE A RAPIDULUI — MIJLOCAȘI

IOSIF LENGHERIU

De șapte ori internațional **A. IOSIF LENGHERIU** a jucat sub culorile **Rapidului** pe vremea cînd feroviarilor erau imbatibili în „Cupa României”; cînd eliminau, în urma unor meciuri spectaculoase, pe **Ujpest** și **Hungaria** din „Cupa Europei Centrale”; cînd pe terenul de lângă podul **Grănt** evoluau **Baratki, Auer** și **Rafinski, Roșculeț** și **Vintilă, Ioniță Bogdan, St. Wetzer** și **Dan Gavrilă**. **Rapidist**... pur sînge **Lengheriu** nu absentează de la meciurile „guleștenilor”, în nici un caz, nu putea lipsi de la primul cuplaj al sezonului. **Rapidul**, fiindu-i echipă

de lângă inimă, credeam că în analiza jocului feroviarilor, va pune o mare doză de subiectivism. Dar n-a fost deloc așa. Iată ce ne-a spus **Lengheriu**:

— „Mi-a plăcut **Rapidul** de astăzi, cel din meciul cu **Petrolul Ploiești**. Mi-a plăcut mult mai mult decît **Rapidul** din prima etapă, cînd s-a chinat enorm pentru a nu părăsi terenul învins. Comparativ cu primele două etape, toți jucătorii au muncit mult, întreaga echipă evoluînd cu ambiție, pîrînd pusă pe fapte mari. „Mijlocul terenului”, cum ne place să spunem, a fost vioara întâi a feroviarilor. A „cîntat” cam în surdina în prima repriză; după pauză însă... Introducerea în echipă a lui **Dinu** a avut darul să impulsioneze și mai mult atacul. Golurile au căzut ca un trăsnet în tabăra ploieștenilor, la originea lor fiind tocmai mijlocașii **Dinu** și **Dumitru**. Și în continuare amîndoi au evoluat bine, **Dumitru** chiar foarte bine, reușind să dirijeze spre aripi și atacanți centrali mingi care puteau fi fructificate cu ușurință. Aportul lor, consider eu, a cîntărit decisiv în obținerea victoriei. Cu toate acestea, **Dumitru** încă nu se află la capacitatea maximă a forțelor sale.

Al doilea aspect pozitiv în jocul echipei mi se pare a fi evoluția promițătoare a lui **Neagu**, cît și cea a lui **Năsturescu**. Încet, încet, ambii își revin la jocul lor bun de altădată, în timp ce **Ene Daniel** se străduiește, de la meci la meci, tot mai mult, să-și unească eforturile cu cele ale noilor săi coechipieri, să le înțeleagă intențiile. Desigur, **Neagu—Ene Daniel**

nu-i încă un cuplu încheiat și percutant de atacanți centrali. Din jocul lor de duminică s-a văzut însă că pot alcătui pe viitor un asemenea cuplu. Deficiența mare a atacului **Rapidului** constă însă în ușurința cu care irosește mari ocazii de gol, ca rezultat al unor faze pe care întreaga echipă le construiește cu migală, efort, abnegație și talent. E păcat, zău.

Dacă a existat ceva ce nu mi-a plăcut în jocul **Rapidului**, azi și în etapele precedente, aceasta a fost evoluția compartimentului apărării. Absența lui **Dan** se resimte încă. Am încredere în **Boc**. Cred că **Boc** va umple golul lăsat prin plecarea lui **Dan**. Cu el trebuie să avem răbdare. Duminică au greșit și **Boc** și **Lupescu**, chiar și fundașii laterali. Sigur că **Petrolul** putea înscrise în prima repriză, **Boc** și **Lupescu** fiind depășiți. Noroc cu **Răducanu** că s-a hotărît să se oprească — într-un meci — doar la... unul dintre numerele sale de circ, în rest apărînd foarte bine.

O capacitate de efort mai mare pe durata întregului meci a mijlocașilor, concentrarea în fazele de finalizare a atacanților și întărirea din toate punctele de vedere a apărării, ezitantă, nepermis de nedecisă — iată spre ce obiective cred eu că trebuie să-și îndrepte atenția antrenorii feroviarilor bucureșteni pentru ca **Rapid** să devină din nou o echipă care să aspire cu șanse îndreptățite la titlul de campioană a țării, pentru a face față în bune condițiuni unor încercări grele, cum sînt cele din „Cupa U.E.F.A.”.

DINAMO SE ARATĂ O FOIE

MARIUS BERARU

Echipier al Sportului studentesc **București** din anii de glorie, actualmente antrenor, **MARIUS BERARU** s-a dedicat de mulți ani dezvoltării activității fotbalistice și creșterii nivelului de joc al soccerului ieșcan. Actualmente metodist pentru fotbal al Consiliului județean pentru educație fizică și sport, internaționalul de ieri a acceptat să-și spună părerea sa de specialist asupra posibilităților de calificare a echipei noastre campioane în meciul cu **Spartak Trnava** din cadrul „Cupei campionilor europeni”, partidă ce va fi găzduită săptămîna viitoare în Capitala noastră.

După ce a stat cîteva clipe pentru a-și aduna impresiile după a-

tît de greu de uitat chiar un ieșcan de circumstanță, cîntorul nostru a început și spunea părerea despre gablă a echipei **Dinamo**:

— „Nu este vorba de gagică, a precizat dinsul, ci de ritul fotbalistic”, de cum jucătorilor în materie, de care le aplică pe teren, și în cadrul unor condiții neprevăzute. Or, din acele de vedere, **Dinamo** s-a arătat la Iași, ca o echipă matură, reștenii cunosc foarte bine au știut să joace pentru **Jocul** lor n-a fost spectacul existent acele „parade” atât preciate de tribune, ci spre a reieșit mai mult din doridențiilor de a dobîndi victori elanul care-i purta spre poAndrei și din tenacitatea dinamoviștilor respingeau fiteac și contraatacau la rînd.

Dinamo mi-a apărut azi, echipă care s-a modernizat torii se grupează în jurul lui, nu lasă timp de gîndir organizare pentru adversar. marcat, de asemenea, pe linia, cajul strict la om, un dubl te bun, dar nu numai un din partea fundașilor, ci partea jucătorilor ce au linia de mijloc. Pe scurt, a jucat mai bine în toate c mentele decît **Politehnica**. I cu care campionii și-au ap se, mă face să cred că prezenta la înălțimea aște fotbalul nostru în meciul c tuk **Trnava**.

Am credința că **Adamec** și ceilalți internaționali din cehoslovacă se vor lăsa de rea lui **Dinamo** ca de un prezentanții noștri în **C.C.E.** juns să aplice foarte bine a

FOTBAL FOTBAL FOTBAL FOTBAL

OPENE

ȘI U. T. A.

ICIENI NEUTRI,

OR DE DUMINICĂ

Ă COMPORTARE

arul Coman, care a dovedit unele ezitări la mingi ușoare. Probabil că și lunga absență din competiție este cauza. Mijlocașii au făcut risipă de energie; sînt un tandem care se completează foarte bine. Le-ai reproșa poate doar precipitarea în momentul pasei decisive. Sigur, tot din dorința de a fi cit mai mult în joc, în acțiune, ei se grăbesc sau se apropie în mod neconvenabil de atacanți. În sfîrșit, atacul. Aici există la ora actuală o problemă de formulă; antrenorii dispun de cel puțin cinci jucători de aceeași valoare. Alcătuirca celei mai convenabile linii rămîne deci o chestiune foarte dificilă pentru conducerea tehnică. Apoi, există această problemă Năstase. Se pare că tînărul jucător — așa cum a demonstrat-o și în jocurile echipei de juniori și în evoluțiile la Progresul — se simte mult mai în largul lui în centrul înaintării decît pe extrema stîngă. Pînă la apropiatele partide din competițiile oficiale trebuie să se ajungă la o soluție de rentabilitate maximă pentru formație.

— Care jucători apar într-o formă promițătoare pentru meciurile importante ale sezonului?

— Vigu, Naom, Pantea, Negrea, Aelenei, Năstase mi se par în adevărată dispoziție de joc. Sătmăreanu marchează o revenire. Speranța și Iordănescu s'au arate că partida cu Farul a reprezentat doar un accident. Tătaru parcurge inevitabilă perioadă de reacomodare cu rigoriile competiției. Cred că Steaua poate realiza, prin seriozitate și multă hărnicie în pregătire, o comportare superioară celei din trecuta ediție a „Cupei cupelor”.

IE MATURĂ

III este de neîntrecut în fotbalul nostru. Acest gen de apărare, și eu îl socotesc cel mai bun, întrucît casa trebuie s-o păzești, închizînd-o fie cu „lacăt”, fie cu „zăvor”. Deleanu mi se pare în revenire de formă; azi și-a dat silința să fie imbatibil și de multe ori a reușit. S-a integrat foarte bine în apărare, ca și în ideea de joc a echipei, noul venit, Sătmăreanu II, căruia îi reproșez însă faulturile sale repetate. Linia de mijloc, cu Dinu în mare, cu Nunweiler VI (nu înțeleg de ce a fost folosit numai după pauză) și cu Sălceanu neobosit, este nu numai greu de străpuns de orice atac, dar și foarte periculoasă pentru portarul din față (vezi golul lui Radu Nunweiler). În schimb, atacul mi se pare „rupt”. Adică, așa s-a prezentat el, astăzi, în meciul cu Politehnica. Dinamo are la ora actuală, în Lucescu și Florian Dumitrescu, cele mai bune extreme din țară. Dar Doru Popescu în centrul liniei, nu mi se pare o soluție. O fi fost obosit? Cred că Dumitrache trebuie readus la formă, asta fiind treaba antrenorului și a medicului.

Repet, Dinamo a desfășurat la Iași un perfect joc pentru rezultat. Dar să nu se uite că Politehnica a dat o replică sub valoarea ei normală, că în atacul local Cuperman și Moldoveanu se prezintă — după suspendarea efectuată — încă nepuși la punct cu pregătirea. Apoi, cadrul de desfășurare, sub toate planurile, al meciului cu campioana Cehoslovaciei, va fi cu totul altul, oaspeții încercînd, desigur, să desfășoare la București același gen de joc cu care a cîștigat Dinamo la Iași. Deci, cred că antrenorul Nișor nu trebuie să considere meciul de la Iași drept un etalon suprem pentru acelade la 15 septembrie”.

ORADEA: Fundașul arădean Birau (tricou în dungă), încearcă să-l deposeze pe Dărăban (Crișul), lansat în atac. (Crișul — U.T.A. 1—2).

Foto: ȘTEFAN VIUDAR

ATENȚIE! ÎN ETAPA A 3-a A DIVIZIEI A, MIZA DE JOC A COMPROMIS SPORTIVITATEA

Campionatul actual a debutat într-o atmosferă pe care am numi-o normală și primele două etape s-au scurs într-o notă de fair-play în teren și calm salutar în tribune.

Dar iată, etapa a treia, o treaptă competițională în stare să prefigureze o ierarhie în clasament, a aprins în mod regretabil patimile. În numele celor două puncte puse în joc, ambiția fotbalistică din etapa consumată duminică a fost mutilată de abateri mai mult sau mai puțin grave de la etica obligatorie. Redactorii noștri prezenți la meciuri le-au consențat cu insatisfacție și le supun, în rîndurile care urmează, oprobriului public.

LA ORADEA, de pildă, fotoreporterul Marcel Canciu, reprezentantul oficial al ziarului „Flamura roșie” din Arad și colaborator permanent al revistei noastre, a fost scos literalmente în pumni din incinta terenului de către oamenii de ORDINE (?) ai stadionului Crișul. Nici jucătorii orădeni nu s-au dovedit gazde mai amabile, faultînd cu o înversunare explicită, dar inexplicabilă pe foștii lor colegi Kun II și Popovici, legitimați în prezent la U.T.A. Din păcate, jucătorul Kun a răspuns cu aceeași monedă, alterînd suplimentar un decor altfel de urît.

Proaspăta (re) promovată A.S.A. TG. MUREȘ, obsedată de importanța unui start consistent, a practicat în prima repriză un joc de intimidare; reprezentantul cel mai violent al acestei mentalități, fundașul central Toth. Iar Crețu și Anca au lovit și ei în replică. N-am priceput, de asemenea, primirea ostilă făcută de publicul local echipei clujene, și cu atât mai puțin expresiile josnice ale unui spectator, adresate crainicului reporter. (Reperat prompt de organele de ordine, huliganul a fost îndepărtat).

LA BACĂU, în meciul Sport

club — Universitatea Craiova, fundașul central Velicu, profitînd de neatenția arbitrilor de centru, l-a lovit, după consumarea unei faze de joc, cu pumnul în plină figură pe atacantul oaspeților, Pirvu, trîntindu-l la pămînt.

Scene regretabile s-au petrecut și LA CLUJ, unde delegatul echipei C.F.R. (reflețiți, o oficial!) tov. Papuc, a intervenit în asanarea unei altercații — declanșată după înscrierea golului formației gazdă — bruscîndu-l pe fundașul Jiului, Georgevici, în timp ce acesta încerca să evite atacul simultan a doi adversari, Vișan și M. Bretan, partizani ai rezolvării diferendelor de joc prin bătaie.

ÎN SFÎRSIT, în orașul de la poalele Tîmpel, un spectacol penibil a avut loc în finalul partidei Steagul roșu — F.C. Argeș după ce gazdele au înscris punctul victorios în min. 88. În urma executării unei lovituri libere acordată, este drept, cu ușurință de arbitru. O echipă întreagă, aceea a oaspeților, după ce a îngînunchiat zdrobită pe gazon, tînguindu-se ca într-un veritabil cor al disperării, s-a dezlîntuit în scena imediat următoare, într-un potop de proteste și injurii la adresa conducătorului întîlnirii, la acte de ne-sportivitate, față de public, încercînd tardiv și inutil rezolvarea unei situații de joc cu ajutorul altor arme decît acelea ale luptei sportive.

Iată numai cîteva secvențe din istoria zbuciumată, incinsă de pasiuni mult prea violent exprimate, a unei etape de campionat, de la care așteptăm mai curînd o îmbunătățire a capacității combative și tehnico-tactice a echipelor, o perfecționare a cadrului organizatoric, o comportare demnă de adevăratele cerințe ale eticii sportive. Obiective care ne place să credem că nu au scăpat, decît accidental, atenției celor direct vizate.

PRIM-PLAN

DUMITRU

Într-o perioadă în care numărul fotbalistilor de valoare se restrînge — fenomen mondial, de altfel — apariția lui Dumitru forțează orice ritm de creștere. De fapt, această apariție nu e chiar atât de paradoxală, dacă stăm să ne gîndim că doi puberi (Aelenei și Năstase), constituiți într-un cuplu teoretic, par decîși să întunece, cu o vigoare rareori întîlnită pînă acum, un nimb care începuse să strălucească pe fruntea foarte tinerilor Iordănescu și Tătaru.

Dumitru a răsturnat oarecum etapele clasice. N-a apărut în Timișoara lui Dobai sau în Oborul lui Ozon, ci pe tăpșanul comunei Roșu. Pe la 11 ani, Dumitru atacă fotbalul bucureștean prin porțița strîmătă a „Confecției”. La 13 ani este „filat” de fostul jolly-jocker feroviar „Michi” Mihăilescu și adus la Rapid. Totuși, în anul în care feroviarul cîștigă titlul, Dumitru e încă rezerva lui Mitroi în echipa de juniori a Giuleștiului. Urmează, însă, saltul neverosimil: la 20 de ani, în mai puțin de 300 de zile, Dumitru joacă, rînd pe rînd, împotriva lui Cubillas, Artime, Gerd Müller, Djajici, Bobby Charlton, Adamec, Pele, Cruyff. La 21 de ani e favoritul tuturor „tricolorilor” României, începînd cu veteranul Rudy Wetzler și terminînd cu Dinu.

Dumitru e, probabil, cel mai complet jucător al nostru. Știe, în egală măsură, să „taie” un atac, să-l construiască și să-l concretizeze. În apropierea lui Dumitru, minigea pare o fetiță venită să-și ceară iertare. În apropierea lui Dumitru, adversarii eziță să atace, iar coechipierii visează...

De unde a învățat Dumitru această tehnică a seducției? Poate de la Bobby Charlton... Poate de la Cor-

so... În fond, antrenorul Gică Cobzuc spunea că Ilie Năstase a „fural” într-o oră serviciul lui Tony Roche, reverul lui Laver și topspinul lui Santana.

Dumitru ar putea fi subtil ca Tostao, dur ca Weber, ofensiv ca Gerson, defensiv ca Müller, rău ca Stiles, elegant ca Rivera. Dar, pentru că iubește prea mult fotbalul nostru, Dumitru a acceptat, cu o admirabilă docilitate, timp de doi ani, rolul de valet al apărării tricolore și feroviare.

În ultimul timp, sau, mai bine zis, de cînd avem impresia că putem mai mult decît am putut, Dumitru a ieșit din cușca suflerului și a apărut la rampă. Rezultatul? Fotbalistul Dumitru a început să zburde pe tot terenul, angajînd „vîrșurile” în stilul lui Gerson sau Rivera. Din păcate însă, ECHIPA nu este întotdeauna suma prestațiilor individuale ale jucătorilor săi.

Avem convingerea că acest fotbalist „născut, nu făcut” — cum spunea Nelu Nunweiler, cel mai mare admirator al său — va ști să îmbrace la momentul oportun și livrea de valet, pentru a-și servi ECHIPA, așa cum a făcut-o în atîtea și atîtea rînduri.

IOAN CHIRILA

ETAPA A 4-a, ÎN TREI MANȘE

Etapa nr. 4 a campionatului se va desfășura în trei manșe: prima partidă are loc astăzi după-amiază la Pitești. Este vorba de jocul F. C. Argeș — C.F.R. Cluj. Devansarea lui s-a făcut la cererea clubului piteștean, care joi va pleca în Israel pentru un turneu de cîteva jocuri. Alte trei meciuri, adică cele în care sînt angrenate participantele în competițiile europene de club, vor avea loc sîmbătă. În sfîrșit, restul partidelor — duminică.

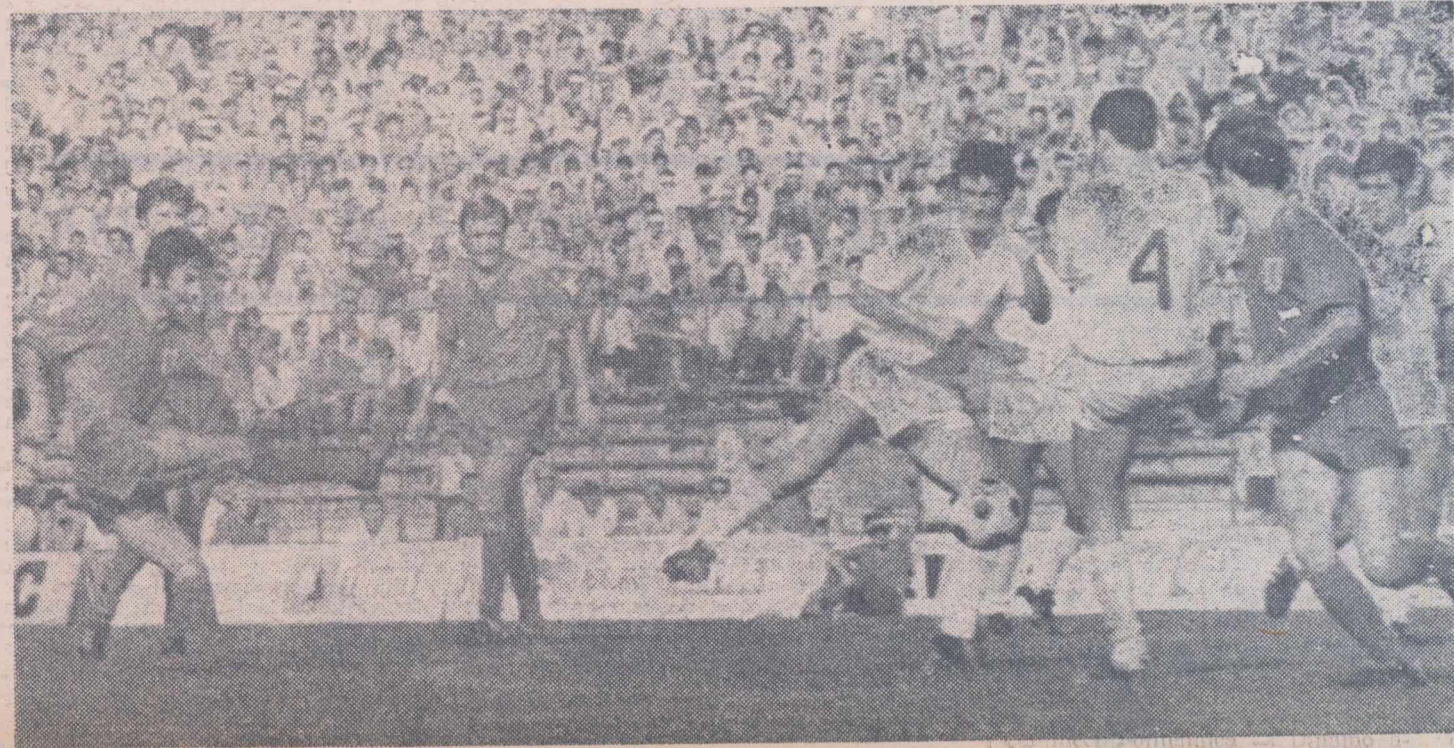
După cum am fost informați de federație, în afara jocului de la Pitești, care va începe la ora 16.30, toate celelalte vor avea ca oră de start: 16.

Dar iată programul și arbitrii:

MIERCURI: F. C. Argeș — C.F.R. (V. Liga — Galați, la tînet: N. Stoiculescu — Rm. Vilcea).

SIMBATA: Jiul — Steaua (Nicolae Rainea — Birlad; Gh. Micu — Tg. Jiu); U.T.A. — A.S.A. (N. Petriceanu — București; M. Nicolaescu — Caransebeș); Rapid — Dinamo (V. Pădurcanu — București; C. Dinulescu — București; meciul se dispută pe stadionul „23 August”).

DUMINICA: Petrolul — Sport club (C. Niculescu — București, Gh. Micloș — București); Universitatea Craiova — Politehnica (I. Ritter — Timișoara; Gh. Cojocaru — Turnu Severin); Farul — Steagul roșu (C. Petrea — București; N. Gheorghe București); „U” Cluj — Crișul (P. Sotir — București; Vl. Trifu — Baia Mare).

BUCUREȘTI. Naom — asistat de Pantea și Vigu — gîtează într-un grup de apărători constanțeni (Tănase, Ghirca, cu spatele, și Balasu) care pare prins într-o veritabilă horă. În dreapta, fugind parcă de balon, Iordănescu (Steaua — Farul, 2—0). Foto: VIRGIL ONESA

CERCETAREA PSIHOLOGICĂ ÎN SELECȚIILE PRIMARE LA COPII ȘI JUNIORI

Aprecierea dezvoltării funcțiilor psihice la copii și adolescenți legată de problema selecției de fotbal nu reprezintă o noutate. Pentru cei care se ocupă însă cu astfel de probleme, ideea este binevenită, având drept scop să întregască selecția fizică a viitorilor fotbaliști, care întotdeauna va avea prioritate, dar, fără de care selecția generală va fi incompletă și generatoare de multe necazuri și deceptii. Și, pentru a nu se ajunge aici, sau, dacă aceasta nu este posibil, pentru a fi cât mai rar în această situație, cercetarea stării de dezvoltare psihică începând cu primele selecții se impune cu necesitate.

În general însă trebuie să recunoaștem că cercetarea psihologică este neglijată sau incompletă și această lipsă explică multe din insuccesele instruirii ulterioare. Deși, firește este ca pe lângă potențialul biometric al tinerilor candidați la selecție, să ne intereseze și potențialul lor psihologic: mobilitatea lor psihică, spontaneitatea și istețimea, lipsa de calm

sau instabilitatea de care dau dovadă etc. Să ținem seama încă de la început de o serie de factori de importanță deosebită cum ar fi: emotivitatea, timiditatea; sau din contră curajul de care un fotbalist are nevoie în întrecerile la care este supus. Să nu neglijăm desigur nici simțul de datorie, de cluse, de constiință, prefigurată încă de la aceste vârste. Va trebui investigată și voința, ce denotă lupta pentru succes, deoarece lipsa ei demobilizează copilul și-l face nehotărât, neîncercător și neglijent. Să cunoaștem comportarea în familie, la școală cu colegii și profesorii, cu prietenii, să știm dacă elevul este respectuos sau obraznic, disciplinat sau dezordonat, singurcios sau lenes, ascultător sau recalcitrant, generos sau egoist, modest sau îngimfat, dacă se bucură de succesul altora sau este invidios ș.a.m.d.

Aprecierile la învățătură prin notele obținute, nu oglindesc întotdeauna capacitatea intelectuală a copilului și totuși va trebui să ținem seama și de aceste

realizări școlare pentru a evita eventualele neînțelegeri cu școala și familia. Mai mult, ni se pare foarte îndreptățită atitudinea unor antrenori care nu rețin decât copilul cu bune rezultate la învățătură. Inteligența, memoria, atenția, imaginația, inițiativa sînt date care completează taboul psihologic, definesc talentul nativ, sau dobîndit prin îndelungate transpirații și care, suprapuse examenelor antropometrice și funcționale, calităților fizice de bază și îndemnării, vor constitui un profil somato-psihic complex și variat, a ceea ce trebuie să fie viitorul fotbalist de calitate. Părinții, profesorii (profesorul dirigințe și profesorul de educație fizică și sport), medicul școlar, medicul de club și bineînțeles psihologul (practic, mai greu de realizat) ne vor da relații prețioase despre potențialul intelectual și moral al copiilor care iubesc fotbalul.

Este foarte greu însă să întâlnim un tablou psihologic pozitiv în totalitate, la copiii cu care lucrăm. Dar eliminând, acolo unde este posibil, cit mai multe din

insușirile care nu convin, urmărindu-le și dezvoltându-le cu răbdare pe cele favorabile, profilul intelectual, afectiv și moral-volitiv, va putea constitui un ghid de certă valoare în aprecierea dezvoltării psihice a celor care la vârste fragede, se apropie timid sau curajos de această activitate. Adăugînd apoi la aptitudinile fizice și psihice, atitudinile de zi cu zi, capacitatea de adaptare și orientare a celor luați în observare, vom putea face un pronostic în ceea ce privește șansa de a deveni fotbalist sau de a regreta capitalul investit inutil (capital muncă, moral și material).

Cu aceste gânduri am formulat ideile de mai sus menite să sublinieze importanța asocierii cercetării psihologice la selecția fizică a cadrelor fotbalistice. În definitiv, dacă viața psihică la copii și adolescenți este o realitate, ce poate fi modificată prin educație, de ce să nu alegem caracterul sau personalitatea cu care sperăm să dobîndim randamentul cel mai bun, la vîrsta junioratului decât mai tîrziu la seniorat, în acest sport universal ce ne înflăcărează spiritele, ne aprinde speranțele sau ne mîhneste inimile, cînd idolii falsi se prăbușesc!

Se pune însă o legitimă întrebare: ce vom face cu copiii deficitari în dez-

voltarea lor psihică sau cu însușiri mai puțin corespunzătoare; vor fi lăsați deoparte pentru totdeauna, le vom închide porțile spre care rîvnesc și pentru care unii din ei au și talent? Evident că nu. Pentru această categorie, intervenția cadrelor amintite (antrenori, profesori, medici, psihologi) este necesară. Asistența lor va fi salutară pentru cele mai multe din cazuri. Profesioniștii lor, cu misiuni atât de înalte, nu se vor mulțumi cu simpla decelare a funcțiilor psihice insuficiente sau necorespunzătoare, ci vor opera cu înțelegeră, tact, calm și perseverență în suferințele micilor vîrstare dornice să pășească pe terenurile de fotbal alături de colegii și prietenii lor ajunși acolo cu un ceas mai devreme. Ei nu vor fi părăsiți, ci ajutați.

Pentru cei cu un fond intelectual și sufleteș recuperabil (și noi știm că în copilărie aceasta este posibil) asistența pedagogică și psihologică a cadrelor care dirijează activitatea lor, precum și colaborarea familiei, cu care se va sta în permanență legătură, își va spune cuvîntul. Pentru copiii recuperabili, îndepărtarea temporară de jocul organizat de pe terenurile îndrăgite, va constitui un imbold de a lupta să ajungă cit mai repede acolo

unde ceilalți au ajuns deja. De aceea și sîntem convinși că cei mai mulți dintre acești copii pot fi recuperați. Totul depinde de rîvna lor și a noastră. Din acest motiv și selecția la copii trebuie să dureze; timpul scurt de apreciere nu ține departe de valoarea reală a candidaților.

În concluzie, precizăm că testările se vor adresa nu numai pentru partea care se vede, nu vom aprecia numai creșterea și dezvoltarea lor fizică, ci și părțile nevăzute, funcțiile psihice favorabile sau deficitare, printr-un fond psihic necorespunzător, sau o educație relativă. Intervenția noastră va fi cu atît mai oportună cu cît toate aceste probleme le vom pune mai devreme, cu cît vom cerne mai bine pe cei în care investim speranțele noastre.

În general, copiii dau mult mai puțin decît adulții: generozitatea este întîlnită îndeosebi la aceste vârste. Să cercetăm această virtute și s-o întîrîm în așa fel, pentru ca ritmul acestei dăruiri să nu scadă la vîrsta majoratului, atunci cînd este mai multă nevoie de ea. Atenția și grija noastră sporită pentru toate aceste probleme, chiar din perioada selecției, ne vor pune la adăpost de „mîhnirile de miine”.

ILIE SAVU — antrenor
Dr. CR. ȘTEFANESCU

ANTRENAMENTUL INTENSIV POATE FI PLĂCUT

Dacă am reușit să găsim o formulă de antrenament ideală — o metodă secretă, așa spune — aceasta este fără îndoială aceea a antrenamentului intensiv făcut în condiții plăcute, de divertisment chiar, afirmă unul dintre decanii fotbalului britanic, CECIL POYN-TON, cel al cărui nume este legat de faima mondială eucerită cu ani în urmă de Tottenham. Și tot el continuă, încercînd a da un răspuns la întrebarea: „CUM POATE FI REALIZAT UN ASTFEL DE ANTRENAMENT CU TINERII JUCĂTORI?”

Mai întîi, lucrul cu mingea. Personal, nu am limitat niciodată numărul de exerciții cu balonul, de cît, bineînțeles, în funcție de timpul disponibil. Și asta pentru că simțul mingii, măiestria fotbalistică, este primul lucru care trebuie pretins unui jucător adevărat. Celălalt, pregătirea fizică sau cunoștințele de tactică sînt cerințe care se pot realiza și mai tîrziu, în timp

ce preluarea, execuția pasului precise, mișcarea înge-lătoare, deposdarea adversarului, conducerea balonului în viteză, sînt elemente care trebuie însușite și perfecționate cu prioritate. Toate acestea, practicate în mod regulat, pot constitui și un mijloc ideal de pregătire și de menținere a condiției fizice necesare competiției. Pentru că este mult mai avantajos să lucrezi cu mingea, cîștigînd forma sportivă corespunzătoare decît să obții acest lucru alergînd, cum fac unii, în jurul terenului. Practica a demonstrat că se poate obține incontestabil mai mult de la un jucător convins de oportunitatea a tot ceea ce execută în cadrul antrenamentelor, decît de la un altul care consideră această activitate ca o corvoadă.

Stimularea cunoașterii reciproce a jucătorilor. Aceasta presupune alegerea și organizarea acelor exerciții care angrenează colectivul, care dezvoltă

spiritul de camaraderie, care stimulează cunoașterea reciprocă a jucătorilor și ajută la sincronizarea și asamblarea stilului de joc, propriu fiecăruia, în cadrul ideii de ansamblu a formației. Sînt însă, fără îndoială, și situații — și acestea nu trebuie ignorate și nici evitate — cînd un fotbalist, direct interesat în eliminarea unei anumite deficiențe din pregătirea sa personală, simte nevoia unui exercițiu individual, sau a unor repetări care să-l ajute să obțină indici superiori în pregătire. În aceste cazuri este indicat ca toate execuțiile să fie realizate numai cu mingea, fiindcă nu trebuie uitat niciodată

că cel mai rapid alergător din lume, de exemplu, nu are nici o valoare pentru fotbal dacă nu știe să alerge cu balonul la picior. Mingea este, în același timp și cel mai prețios mijloc de legătură între jucători, iar cunoașterea secretelor tehnicilor de joc favorizează evident unitatea de echipă, cimentează forța colectivului.

Nici un antrenament sub semnul monotoniei. Mă refer în mod special la exercițiile care au ca sarcină de instruire îmbunătățirea condiției fizice și care, de regulă, sînt mai puțin agreabile de jucători. Selectarea acestora presupune, de aceea, în egală măsură varietate, dar și o

utilitate care să se înscrie în contextul unor acumulări ce reprezintă însăși sensul general al pregătirii. Iată și un exemplu de exercițiu de antrenament, plăcut și în același timp folositor. Se numește „săritura în cercuri”. Cum se desfășoară? Pe pardoseala unei săli sau în aer liber, pe un teren de zgură sau asfalt, se desenează grupuri de cercuri diferite colorate către care jucătorii se îndreaptă într-o anumită ordine. Antrenorul indică, în momentul în care fiecare dintre jucători îi vine rîndul, culoarea cercului unde acesta urmează să sară. Sau poate a-nunța două culori deodată aceluiași jucător, acesta fiind obligat să treacă cu repeziune, cu cite un picior în fiecare cerc. După cum, antrenorul — accele-rînd ritmul de desfășurare al exercițiului și mă-rînd gradul de dificultate pentru dezvoltarea atenției și vitezei de reacție — poate numi patru culori consecutive în care jucătorul trebuie să aterizeze pe rînd, rapid și în succesiunea strict indicată.

Nici un antrenament fă-

ră joc. Indiferent de conținutul, structura și sarcinile sale, antrenamentul este bine — obligatoriu chiar — să cuprindă în desfășurarea sa, de preferință la sfîrșit, jocul, fie și sub forma unei întreceri de tipul miușei, cinci contra cinci. Acest mijloc de pregătire are întotdeauna o mare valoare instructiv-educativă, pentru că jucătorilor li se pretinde să alerge, să gîndească și să rezolve situații foarte variate, așa cum se întîmplă în realitate și în jocul propriu-zis. Acum se poate constata cu multă obiectivitate, gradul de însușire al procedeelor tehnico-tactice, rezistența fizică specifică, eficiența pregătirii efectuată pe fa-c-tori de antrenament. Jocul creează întotdeauna o stare de bună dispoziție și, în final, o oboseală fiziologică normală care se recuperează fără dificultate.

Aceste ar fi numai cîteva din „secretele” dacă le putem numi astfel ale unui antrenament intensiv care poate fi — în interesul instruirii — și plăcut.

În Anglia, înaintea începerii sezonului oficial se organizează, la Birmingham, o competiție denumită „Cupa Watney”, unde sînt reunite cite două echipe din fiecare divizie engleză (se știe că în Anglia există patru divizii profesionale), dar nu oricare, ci (excluzîndu-se participantele la competițiile europene de club) pe cele ce au marcat cel mai mare număr de goluri în respectivel campionat.

La ediția de anul acesta a asistat și ziaristul belgian Jacques Lecoq, care-și expune părerile (din care spicuim cîteva pasaje) în publicația „France Football”.

După ce am ajuns la Birmingham, începe Jacques Lecoq, am-am interesat de handicap primesc echipele din diviziile a III-a și a IV-a: un gol sau două avans? Dar răspunsul organizatorilor a fost stupefiant: „Nici un handicap! Toată lumea pornește de la egal. Noi, englezii, avem gustul riscului!”

Turneul de anul acesta a avut privilegiul de a fi fost ales de federația engleză pentru o foarte interesantă experimentare tehnică: ofsaidul a fost limitat numai la suprafața de pedepsă. Ideea a fost lansată de Alan Hardaker, secretarul lui Football League. „Fotbalul actual este ciopîrșit, fragmentat, fazele curgătoare sînt rare, zicea el. Apoi, se marchează prea puține goluri. De aceea se impune scapărat să modificăm regula ofsaidului. Dar nu te poți decide fără a face încercări, fără a experimenta”.

Alan Hardaker a specificat că nu stă în intenția sa, și nici în cea a federației, de a o suprima total: „Mai întîi, pentru că nu ar fi în spiritul fotbalului, afirma se-

cretarul lui F. L. Desfiinșind total ofsaidul, înseamnă să fixezi un atacant lângă portarul advers, să „omorî” spectacolul. Or, trebuie să-i oblige pe jucători să combine libertate de acțiune pînă în momentul șutului. Pe scurt, se aplică la fotbal un principiu folosit în baschet: posibilitatea pentru fotbalist de a juca mingea, de a combina, fără alte opreliști decît acelea ce vin din partea apărătorilor adversi, pînă în clipa în care înaintașul se găsește „în apropierea focului”. (În baschet se aplică, în apropierea coșului, „regula de trei secunde”).

Alan Hardaker crede că grație acestei noutăți se vor marca mai multe goluri. Rezultatul finalei „Cupa Watney”, pare că l-a dat dreptate: Colchester, din divizia

libertate de acțiune pînă în momentul șutului.

Pe scurt, se aplică la fotbal un principiu folosit în baschet: posibilitatea pentru fotbalist de a juca mingea, de a combina, fără alte opreliști decît acelea ce vin din partea apărătorilor adversi, pînă în clipa în care înaintașul se găsește „în apropierea focului”. (În baschet se aplică, în apropierea coșului, „regula de trei secunde”).

Alan Hardaker crede că grație acestei noutăți se vor marca mai multe goluri. Rezultatul finalei „Cupa Watney”, pare că l-a dat dreptate: Colchester, din divizia

rude sărace în fața cunoscutei W.B.A. (...).

Dar ce a arătat amintita inovație?

1. Un joc mai clar. Pentru ce? Pentru că atacantul marcat strîns de adversar, odată ajuns în zona de pedepsă are acum posibilitatea de a pasa mingea unui partener aflat în poziție de afară din joc, dincolo de marginile careului de 16 m. Cum acest jucător nu poate fi lăsat nemarcat, trebuie deci ca fundașii să nu se mai concentreze în suprafața de pedepsă, unde va fi deci mai puțină aglomerație.

inițiativa antrenorului lor, Dick Graham, au studiat în mod special noul regulament? Au postat pe unul dintre ei în poziție de ofsaid în afara suprafeței de pedepsă și i-au pasat mingea. Acest jucător, care se găsea în spatele zidului, a primit balonul, a intrat cu el în careul de 16 m și s-a aflat, practic, singur în fața portarului. După această experiență nu a mai existat „zid” și, de asemenea, nu au mai existat faulturi inutile. Este, după părerea mea, bilanțul cel mai pozitiv al experienței.

3. Un fotbal mai puțin fragmentat. În timpul finalei nu au fost decît două ofsaiduri. Lărgirea jocului, faptul că se crează mai puține „grămezi” de către fotbaliști, au diminuat, totodată, numărul faulturilor (...).

Sceptic la început, cucerit după meci, cred că această inovație merită să fie urmărită. La Londra se spune că experiența va fi reluată. Și nu este în van a crede că dacă Football Association și Football League și-au dat acordul pentru încercări de acest fel, s-au gîndit în secret să propună această modificare severului Internațional Board.

Nu se vor marca, poate, mai multe goluri, pentru că antrenorii vor găsi antidotul noii prevederi regulamentare, dar ea este o nouă lîcitare a ofensivei și un pas serios în lupta dusă contra jocului distructiv.

Aici își încheie J. Lecoq interesante sale aprecieri asupra ofsaidului numai în suprafața de pedepsă.

O LOVITURĂ ÎN ZID!

în zona șutului. În intenția mea este a da un privilegiu suplimentar atacanților, dar jocul să rămînă joc”.

De ce să limitezi ofsaidul la suprafața de pedepsă?

Pentru că: 1. de acolo se profilează pericolul de acolo pleacă șuturile; 2. este supărător să oprești un jucător pentru o chestie de cîteva centimetri, atunci cînd se află la 40 m de poartă. În felul acesta de multeori atacanții sînt paralizați. Trebuie să le dai

a IV-a a terminat la egalitate, 4-4, cu West Bromwich Albion, din prima divizie. Dar Colchester a cîștigat trofeul datorită penal-turilor: a realizat patru, în timp ce W.B.A. a marcat doar trei.

Colchester este „the giant killer”, „omoritorul de giganți” al fotbalului britanic. A făcut întotdeauna isprăvi frumoase în „Cupa Angliei”. Titlul său de glorie este eliminarea lui Leeds United, anul acesta. Nici de data aceasta, cu toate că activează în ultima divizie engleză, n-a făcut figura unei

2. O lovitură năucitoare „zidului” ridicat sistematic de apărători atunci cînd o lovitură liberă apare în imediata apropiere a liniei de 16 m. Acum, fundașii depășiți sînt tentați să comită faulturi. Sancțiunea arbitrală, lovitură liberă directă, nu este pe de-a întregul punitivă, pentru că apărătorii pot să se regroupeze și să formeze acel atît de cunoscut „zid”.

Cu prilejul unei astfel de faze, fotbaliștii de la W.B.A. au alcătuit tradiționalul „zid”. Ce au făcut jucătorii de la Colchester care, la

ÎNCEPUT DE CONTURARE A VALORILOR

După cele patru etape disputate în Divizia B, putem vorbi despre un început de conturare a valorilor. Deocamdată, în fruntea celor două serii s-au impus echipele gălățene, **Fotbal club** și **Politehnica**, și respectiv **C.S.M. Reșița**, lider de trei etape. Se pare că echipa metalurgistilor din Cetatea otelului este pusă pe fapte mari, anul acesta.

Fată de etapa trecută, o singură schimbare de lider: **S. N. Oltenița** a cedat primul loc echipei **F. C. Galați**, echipa șantierelor navale de pe Dunăre înregistrând, totodată, un mic „record” și anume acela de a cădea patru locuri dintr-o dată! Doar **Progresul Brăila** și **Poiana** s-au apropiat de „performanța” realizată de **S.N.O.**, cedând trei locuri.

În seria a doua, căderi spectaculoase s-au înregistrat la **Chimia Făgăraș** (patru locuri) și **Gaz metan** (la fel) cu adaosul că echipa din Mediaș a pierdut vertiginos din înălțime în ultimele trei etape: de la locul 1 la 14! În schimb, cele trei locuri au urcat **Minerul Anina**, **C.F.R. Arad**, **Metalurgistul Cugir**, **C.S.M. Sibiu** și **C.F.R. Timișoara**.

Etapa nr. 5 programează câteva partide de un interes deosebit, ca de pildă cele ce vor fi găzduite de orașele dunărene **Oltenița** și **Giurgiu**: **S.N.O.** — **F.C. Galați** și **Dunărea Giurgiu** — **Progresul București**, în prima serie, **Minerul Baia Mare** — **C.S.M. Sibiu** și **Gloria Bistrița** — **C.F.R. Timișoara** în a-II-a, unde se pare, însă, că **C.S.M. Reșița** va continua să conducă plutonul întrucât va evolua tot în fața propriilor suporteri.

UN SUCCES AL DISCIPLINEI TACTICE

Portul — Politehnica Galați 0-0

PORTUL: Constantin — Gheorgache, Corendea, Mihai, Pleșa, Stoian (min. 57: Stancu), Strimbeanu, Enache, Murtafa (min. 16: Mănescu), Manea, Girip.
POLITEHNICA: Gheorghiu — Ungureanu, Rizea, Enache, Dinu, Lehadus, Tănăsescu, Diaconu, Toma (min. 28: Breșan), Popaniță (min. 67: Zolanea), Tolea.
A arbitrat foarte bine: **Gh. Limona** (București).

Dezamăgirea ce se putea citi pe fețele spectatorescilor constănenți la sfârșitul partidei era firească. „Aci timp de 90 de minute „marinarilor” au dorit golul fără a reuși însă să-l obțină. Privită în profunzime, situația devine explicabilă, și față de ce: Pe de o parte, **Portul** — dornică de victorie — a atacat, e adevărat, din primele minute, însă haotic, neputând să destrame sistemul defensiv, bine pus la punct, al oaspeților. De cealaltă parte, „**Poli**” a acționat după un plan tactic bine gândit, în care „vicioara întii” a fost linia de mijloc (**Lehadus**, **Tănăsescu**, și **Diaconu** au stăpinit aproape în permanență jocul). Dacă despre jocul constănenților nu se pot afirma prea multe lucruri bune, cele câteva ocazii ratate (min. 25:

Girip trage în portar de la 7-8 m: min. 53: **Enache** sutează de puțin pe lângă bară; min. 70: **Manea** — acțiune personală nefinalizată; min. 77: din nou **Girip** ratează din apropiere) fiind mai mult rod al întâmplării decât al unor acțiuni de atac bine gândite, asupra focului politehnicienilor se cuvine să insistăm.

Echipa s-a prezentat ca un bloc greu de fisurat, în care calitățile native ale jucătorilor s-au contopit cu disciplina de joc, cu tactica indicată de antrenorul **Dragos Cojocaru**. Deși lipsită de aportul a patru titulari, formația gălățeană a făcut față cu succes iureșului din primul sfert de oră — o simplită „furtună într-un pahar cu apă” — și-a impus treptat jocul de pase, la mijlocul terenului, declaran-

șind nu de puține ori contraatacuri periculoase, care se puteau termina cu gol (**Tănăsescu** — min. 38 și 70, **Popaniță** — min. 40, **Tolea** — min. 44). Remarcând încă o dată jocul curajos al gălățenilor, fotbalul curat pe care l-au practicat, ne place să credem că rezultatele bune de până acum vor fi confirmate în viitoarele partide, astfel ca slaba comportare din sezonul trecut să rămână un banal accident.

Cornel CATANA

N.B. Am acordat calificativul maxim arbitrilor **Limona** pentru felul în care a sancționat orice abatere, pentru promptitudinea cu care a anulat golul din *offside* al constănenților. Credem, totuși, că față de jucătorul constăntean **Mihai** trebuia să adopte o atitudine mai fermă, datorită faptului că acesta, la aproape fiecare intervenție, comitea fault. Fault de joc, într-adevăr, dar eînd faci din aceasta o practică...

Și urmărindu-l cu atenție pe antrenorul **Minerului** cum scrută cu semnele și curaj perspectivă, îmi venea parcă să-l întreb la despărțire: „La a cîta tinerete ești, **Andrei Sepei**?”

Mihai IONESCU

DIN NOU ÎN RÎNDUL DIVIZIONARELOR C MUSCELUL U. M. M. PROMITE...

Cîmpulung Muscel, oraș deopotrivă turistic și industrial, a primit cu legitim interes startul echipei **Muscelul U.M.M.**, nou promovată în actuala ediție a celui de-al treilea eșalon divizionar, seria a VI-a. Înființată în anul 1947, formația harnicilor constructori ai autoturismului românesc, de teren, a activat timp de două decenii în cadrul campionatului regional, pînă în 1967, sub diferite nume: **L.A.R.**, **Motorul** sau **Bucegi**. A urmat apoi un scurt stagiul divizionar de doi ani în „C”, după care echipa retrogradează și revine în acest an sprînzărită larg de conducerea întreprinderii (director general: **V. Naghi**), cu forțe proaspete și dotată fermă de a-și permanentiza existența în rîndurile echipelor fruntașe ale țării.

Actualul antrenor al muscelenilor, fostul jucător obocean **Constantin Ruguibei**, adept al promovării tinerelor talente, majoritatea din pepiniera as-

Metalurgistul Cugir — Politehnica Tim. 1-0 (0-0)

A MARCAT: Ionaș (min. 63).
METALURGISTUL: Trifa — Mihailescu, Pirvulescu, Mateescu, Purdea — Dobre (min. 62: Ionaș), Ivan — Sava (min. 61: Tintea), Dinea, Smadea, Soangher.
POLITEHNICA: Filip — Rotaru, Mafa, Maier, Petroșel — Arnău, Dima — Fîlșop (min. 77: Copăceanu), Kun I. Bungau, Bojin.
A arbitrat bine: **Ion Oprea** (Arad).

A existat de mult, foarte de mult, o echipă — **Politehnica Timișoara** — divizionară A, outsider de temut pentru candidatele la titlu; a existat, în ultimii ani, o echipă, **Politehnica Timișoara**, nedreptățită de soartă și aruncată, accidental și vremelnice (fașa am crezut atunci), în „razanul” Diviziei B. Și la fiecare început de sezon ne așteptăm cu toții ca pasărea **Phoenix** să renască din cenușa amestecată cu lacrimi, rușine și cioburi de orgoliu. Și la fiecare sfîrșit de sezon ne spunem cu amărăciune dar nu fără speranță — că minunea se va petrece, poate, la anul...

Marea tragedie a **Politehnicii** este că din marea echipă de altădată n-au mai rămas decît veleitățile — momești fără nădejde, însă.

VELEITĂȚI FĂRĂ SUPTORT REAL

tacănții oaspeți a reușit să se dezlipească de „umbră” lor și să se infiltreze spre poarta lui **Trifa**. În schimb, incursiunile incisive ale gazdelor au creat deseori panică în careul timișorean. Soarta partidei, în general echilibrată, a fost decisă de schimbarea inspirată făcută de antrenorul **Tălmăciu**, care a rupt echilibrul ineficacității înlocuindu-l pe **Dobre**, „omologul” lui **Bungău**, cu **Ionaș** — autorul golului. Și astfel, min. 90 a consemnat victoria unei oarecare divizionare B din Cugir asupra unei oarecare divizionare B din Timișoara...

N. MODREANU
corespondent

P.S. Arbitrul **Ion Oprea** a condus bine și foarte strîns. Profilaxia durităților a fost în felul acesta asigurată, dar cursivitatea jocului a avut de suferit, în special spre sfîrșit, cînd, în cel puțin două cazuri, se impunea aplicarea legii avantajului.

AU PROMOVAT ÎN „C”

Mai mulți cititori ne-au solicitat să publicăm lista celor 39 de echipe promovate anul acesta în Divizia C. Le satisfacem dorința:

- SERIA I**: Avîntul Frasin, Viitorul P.T.F.R. Botoșani, Constructorul Iași;
SERIA A II-a: Danubiana Roman, Luceafărul Focșani, Gloria Tecuci, Oltuz Tg. Ocna, Viitorul Vaslui;
SERIA A III-a: Dunărea Brăila, S. N. Constanța, Granit Babadag;
SERIA A IV-a: Victoria Lechiu, Dinamo Ober București;
SERIA A V-a: Chimia Buzău, Aurora Urziceni, Viitorul Slănic;
SERIA A VI-a: Metalul Mija, Rapid Piatra Olt, Sporting C.F.R. Roșiori, Muscelul Cîmpulung, Oltul Rm. Vlcea (prin fuziune cu Unirea Bujoreni, inițial promovată);
SERIA A VII-a: Minerul Rovinari, Progresul Strehla;
SERIA A VIII-a: Progresul Timișoara, Gloria Arad, Metalul Oțelul Roșu;
SERIA A IX-a: Textila Sebeș, Constructorul Hunedoara, U.P.A. Sibiu;
SERIA A X-a: Voimța Carei, Minerul Cavnic, Bihorea Marghita, Măgura Șimleului Silvaniei;
SERIA A XI-a: Viitorul Tg. Mureș, Minerul Redna, Tehnofrig Cluj;
SERIA A XII-a: Politehnica Brașov, Carpați Covasna, Minerul Miercurea Ciuc.

Prof. PAUL MATEON
corespondent

PELE DĂ LA IVEALĂ SECRETELE „EL MUNDIALULUI“

- CUM VEDE „EL REY“ ECHIPA ROMÂNIEI
- CAPCANA BRAZILIANĂ I-A ÎNHĂȚAT PE BURGNICH ȘI FACCHETTI

paginilor ultimei competiții mondiale. Cartea a avut un mare succes de librărie nu numai datorită celebrității autorului ei, ci, cum o remarcă foarte mulți dintre comentatorii autorizați, și datorită numeroaselor momente inedite pe care le prezintă. Cititorii se află în fața unor destăinuiri extrem de interesante care lamuresc multe momente ciudate, să le spunem, ale competiției mexicane.

Întrește că ne interesează foarte mult rindurile dedicate echipei României și de aceea vom cita câteva dintre păreriile marelui jucător privind evoluția tricolorilor la Guadalajara. Iată cum caracterizează el reprezentativa română: „Naționala României venea în Mexic cu handicapul unei lipse de performanțe remarcabile. Însăși reajungerea în turneul final după atâția ani reprezenta un obstacol în calea afirmării ei. În joc, formația română a reprezentat o agreabilă surpriză. Dacă îmi cereți să numesc principala ei calitate, aș zice că ea se numește elasticitatea. Cred că nu greșesc dacă spun că echipa României a avut cea mai rapidă repleire în apărare și cea mai echilibrată ieșire din apărare. Dacă i-a lipsit ceva, în primul rând i-a lipsit îndrăzneala, cea obrăznicie fotbalistică. Defect clasic al echipelor noi în

competițiile mari. Ea a câștigat mult pe parcurs la acest capitol și pot spune că încă 10 minute în partida cu noi ar fi adus probabil egalitatea pe tabela de marcaj, atâta se dezlănțuiseră românii...“.

Pele destăinuie o serie de secrete ale vieții precampionat a naționalei braziliene și, bine înțeles, din timpul șederii în Mexic. El amintește și de micile conversații... foarte particulare pe care le-a avut cu arbitrii în timpul jocurilor și de alte multe episoade pe care spectatorul nu avea de unde să le cunoască. Unul dintre cele mai interesante fapte pe care el le dezvăluie este pregătirea tactică pentru finala cu Italia. După cele ce scrie Pele, acum se explică de ce și cum a reușit fundașul Carlos Alberto alătea incursiuni, de ce a apărut el așa de periculos, realmente periculos, pentru poarta lui Albertosi. (A marcat, de altfel, și un gol).

„Perla neagră“ arată că Zagalo, obținând unanimitatea jucătorilor lui, a ajuns la concluzia că, în fața unei apărări așa de experimentate ca aceea a echipei Italiei, soluția cea mai sigură de reușită era folosirea unor jucători surpriza ca veritabili realizatori.

Și-atunci, în special Pele și Jairzinho au fost însărcinați să efectueze cele mai stranie, mai neașteptate și mai dese demarșuri, încă din prima secundă a jocului. De ce? Pentru că brazilienii ȘTIAU că cei doi atacanți vor fi marcați „om la om“ pe tot terenul de joc. Pele și Jairzinho au fost însărcinați să efectueze cele mai stranie, mai neașteptate și mai dese demarșuri, încă din prima secundă a jocului. De ce? Pentru că brazilienii ȘTIAU că cei doi atacanți vor fi marcați „om la om“ pe tot terenul de joc. Pele și Jairzinho au fost însărcinați să efectueze cele mai stranie, mai neașteptate și mai dese demarșuri, încă din prima secundă a jocului. De ce? Pentru că brazilienii ȘTIAU că cei doi atacanți vor fi marcați „om la om“ pe tot terenul de joc.

acord privitor la reprogramarea acestui joc, a intervenit comisia de organizare a acestei competiții care într-o recentă ședință ținută la Praga a hotărât: finala va avea loc într-o singură manșă care se va disputa pe teren neutru, în Italia, în unul din orașele Trieste sau Verona, la alegerea celor două cluburi.

Meciul se va desfășura în ziua de 22 septembrie a.e. și va fi condus de un arbitru italian pe care-l va desemna federația respectivă.

FINALA CUPEI EUROPEI CENTRALE ÎNTR-O SINGURĂ MANȘĂ

Finala „Cupei Europei Centrale“, ediția a 1970-71, urma să se dispute, conform regulamentului acestei competiții, în două manșe, prima pe terenul uneia din finaliste, Austria Salzburg, cea de-a doua pe terenul celeilalte, Celtic Zenica. La 11 august a.e. a avut loc la Salzburg prima întâlnire dar din cauza unei defecțiuni la sistemul de iluminat, meciul a fost întrerupt la începutul repriezei secunde, când scorul era 0-0. Cum cele două echipe n-au ajuns la un

BENNIE MÜLLER ȘI „MIRACOLUL OLANDEZ“

Bennie Müller, fostul jucător al lui Ajax Amsterdam, este probabil cel mai popular jucător al Olandei. La 32 ani el însumează cel mai mare număr de selecționări în echipa țării — 47 — dintre toți jucătorii în activitate în „țara lălelelor“. Și spunem „fostul jucător al lui Ajax“ deoarece un conflict pe care l-a avut în urmă cu un an cu fostul director tehnic Rynus Michels l-a făcut pe acesta din urmă să renunțe la cel mai vechi jucător al echipei, aducând ca argument leit-motivul întineririi echipei. Și atunci Müller, care debutase în prima formație la vîrsta de numai 13 ani (!), a fost nevoit să părăsească Ajax-ul, după ce-l servise cu credință și devotament timp de 18 ani. „Necazurile mele s-au datorat unei neînțelegeri cu fostul director tehnic de atunci, Rynus Michels. După ce am pierdut la Madrid finala „Cupei campionilor europeni“ cu A. C. Milan, conducătorii lui Ajax au început să vorbească despre o întinerire a echipei. Și Michels alături așteptat! A găsit prilejul de a mă scoate din echipă după ce mai înainte îmi făcea tot felul de șicane. Cum n-am putut suporta să joc în echipa de rezerve, am fost nevoit să plec. Poate dacă n-ar fi fost Michels aș fi jucat și azi la Ajax. Dar și așa, fără mine, echipa merge foarte bine“.

Nu este un secret pentru nimeni că în ultimii ani am asistat la o spectaculoasă ascensiune a fotbalului olandez la nivelul echipelor de club pe care presa a numit-o „miracolul olandez“. Iată cum explică Müller acest „miracol“: „Fără îndoială, fotbalul nostru a făcut progrese imense în ultimii ani. Performanțele lui Ajax, Feyenoord sau, mai recent, P.S.V. Eindhoven sînt o mărturie în acest sens. La această „explozie“ a contribuit hotărîtor experiența acumulată în competițiile inter-cluburi la care fotbalul olandez a fost prezent cu regularitate, mai întîi cu succese de mai mică rezonanță și, apoi,

din ce în ce mai mult cu performanțe care au culminat cu titlul neoficial de campioană a lumii intercluburi cucerit de Feyenoord. Nu trebuie să uităm aportul adus de pasionatul și credinciosul nostru public care-și susține cu pasiune echipele favorite oriunde ar juca ele. Și astăzi nu trebuie să ne mai mire dacă la finala cu Panathinaikos de la Wembley, Ajax a „adus“ 30.000 suporteri“. Caracteristicile fotbalului olandez de astăzi au fost în fel și fel comentate (și criticate), unii susținînd că el poartă evidenta pecete a fotbalului britanic, bazat pe forță și viteză, alții, dimpotrivă, afirmînd că pe calitățile de bază au fost grafele trăsăturile specifice ale fotbalului modern. Și această din urmă teză o susține și Müller care spune: „Fotbalul nostru este clădit în egală măsură pe forță și tehnică, cea dintîi ca o caracteristică nativă, cealaltă ca element acumulat din contactul cu fotbalul căruiia îi este specific acest lucru: spaniol, italian, sud-american“.

Rezultatele mai slabe obținute la nivelul echipei naționale sînt astfel explicate de Müller: „La noi există un mai mic interes pentru echipa națională, atît din partea publicului, cît și a cluburilor. Selecționerii întîmpină mari dificultăți în alcătuirea echipei, fiindcă nu pot avea la dispoziție toți jucătorii care le trebuie, deoarece cluburile olandeze sau cele străine cu greu pot renunța la unii jucători, chiar și pentru 2-3 zile“.

Pentru C. M., Olanda a fost inclusă în aceeași grupă preliminară cu Belgia, Norvegia și Islanda.

„Grupa nu este prea grea, spune Müller, dar cred că Olanda nu se va putea califica. Favorita mea rămîne Belgia. În orice caz, la ediția viitoare, lupta pentru titlu se va da între Italia, R. F. a Germaniei și Brazilia. Angliei nu-i vîd șanse deoarece o consider a fi în mare declin“.

Profil

BILLY WRIGHT

Toată admirația pentru acest Billy Wright ca fotbalist, spune scriitorul și ziaristul sportiv englez Kenneth Wheeler. În cei 18 ani, cît a activat ca jucător, el a reprezentat tot ce a fost mai bun în fotbalul insular și a stabilit un record foarte greu de egalat: 105 partide internaționale în care a apărut culorile Angliei și căpitan al echipei naționale în nu mai puțin de 90 de meciuri, lipsind în perioada care a marcat prima sa apariție în reprezentativa țării Albionului și pînă la retragerea din activitatea competițională, în anul 1959, doar a singură dată — fiind rănit — din prima selecție britanică.

Dar celebritatea acestui mare sportiv mai este legată și de fama clubului în cadrul căreia s-a format ca jucător și a cunoscut marile satisfacții din perioada consacrării, Wolverhampton Wanderers. În echipa „lupilor“ și-a început Wright cariera fotbalistică, după o perioadă de probă de opt luni în timpul cîr era încă elev la școala din Shropshire. Mic de statură, și de aceea temător la început să nu fie neglijat pentru cei 1,60 m înălțime, Wright a câștigat însă, după ani de pregătire intensă, cîțiva centimetri prețioși în talie și multe trepte de măiestrie.

În echipa națională, ca și la Wolver, mijlocas ca și fundaș central, jucător și căpitan de echipă în același timp, Billy Wright a constituit în tot timpul activității sale tipul fotbalistului model, exemplul cel mai atrăgător de îmbinare a virtuților tehnice cu cele morale, un veritabil cavalier al spiritului de sportivitate. Iar după retragerea sa din tumultuoasa atmosferă a dreptunghiului verde — ca director tehnic al echipei de tineret britanic sau manager de club — Billy s-a dovedit un prețios pedagog, un bun

sfătător și, mai ales, un excelent om de idei și soluții practice.

— Întotdeauna am susținut, spune el astăzi, că cel mai bine se poate conduce o echipă de pe linia ultimului apărător și că postul de fundaș central — specialitatea mea, de altfel — este ideal pentru a se identifica cu responsabilitatea de căpitan de echipă. Asta nu înseamnă însă neapărat ca, automat, orice apărător central să-și asume și sarcina de conducător în teren făcînd abstracție de personalitatea celorlalți jucători. A fi căpitan de echipă, este de părere Billy Wright, nu înseamnă a te rezuma numai la alegerea terenului înainte de începerea partidei. A fi un adevărat căpitan de echipă înseamnă, înainte de toate, a-ți asuma datoriile unui conducător spiritual al coechipierilor. Am apreciat întotdeauna

na acest lucru drept o înegalabilă onoare. Și, chiar dacă de cele mai multe ori am avut de suportat din această cauză în timpul jocurilor un plus de tensiune nervoasă — echivalentul străduințelor de stăpînire a tendințelor colective sau individuale de nesportivitate — recunosc deschis că niciodată nu am simțit apăsătoare o astfel de sarcină. Un căpitan de echipă, care vede în responsabilitățile ce-i revin o povară nu poate fi omul indicat pentru a dirija cu autoritatea morală necesară, eforturile colegilor săi pe căile victoriei sportive.

Și Billy Wright are perfectă dreptate. Este, de fapt, experiența de o viață a celui care, ani de-a rîndul, a îndeplinit cu cinste această funcție în cadrul naționalei engleze și a celebrului Wolverhampton.

Carnet extern

COMERCIALIZAREA CONTINUĂ...

Fotbalul austriac se zbate într-o prelungită criză, mai ales financiară, care-i împiedică revenirea la poziția de prim plan de odinioară, pe care o ocupa în Europa. Repetate tentative de redresare au fost în van. Echipa națională n-a izbutit decât rezultate medloere, care reflectă starea generală a fotbalului, lipsit de cîțiva ani de cluburi puternice care să se impună în activitatea internațională. Decadența în primul rînd a cluburilor vieneze (capitala a fost citadela fotbalului austriac) a determinat un regres pronunțat, aducîndu-le sub nivelul celor provinciale. Consecințele: marii fotbaliști au dispărut, nivelul tehnic a coborît, iar numărul spectatorilor s-a micșorat treptat, așteptînd în mod ierjerizator bugetele cluburilor mari. Măsurile la care s-a recurs s-au dovedit simple paliative. Asocierea cu diverse bănci și firme comerciale, cărora le făceau reclama în schimbul unor subvenții, n-au rezolvat criza financiară, iar angajarea unor jucători străini au agravat-o prin sumele mari care trebuiau plătite.

Cele cluburi au ajuns la un pas de fa-

liment. Este cazul lui Wiener Sportklub, una din cele mai vechi echipe din Austria. Cauza? L-a pierdut pe președintele sau Braxler, un mare comerciant de pasari, cel care-l dădea banii necesari. Pierderea a atras o a doua: l-au plecat cei mai buni jucători, pentru că nu-i putea plăti. Și i-au o pe Wiener Sportklub amenințată cu retrogradarea și, cine știe?, chiar cu desființarea, dacă noul său director tehnic, J. Argauer, fost selecționer național și ziarist sportiv, nu va reuși cîmva vreo minune și, în primul rînd, să găsească omul care să înlocuiască pe Braxler, în locul lui Braxler, devenit președinte al clubului Rapid, marele rival al lui Wiener Sportklub... Vorba ceea: peștele cel mare înghite pe cel mic... De altfel, au-i singurul exemplu de acest gen sau asemănător. Formele variază. Wacker Innsbruck, campioana, a devenit Swarovski Innsbruck (după o firmă comercială) print-o fuziune cu Watson Swarovski.

Comercializarea fotbalului continuă... Dar nu în favoarea lui.

„DUȘMANUL” LUI BEST

Tutungiul din fotografia noastră este arbitru englez cel mai discutat al momentului: Norman Burtenshaw. El a dictat eliminarea din teren a lui Best și, se înțelege, suporterii lui Manchester United nu au ochi să-l vadă. Vă reamintim că tot acest „cavaler al fluierului” a dominat — prin decizii foarte discutate — finalul sezonului trecut. Acum, el a reapărut în actualitate...

Ce spuneți de această fază?
S-ar părea că portarul îl aprijină de picior pe atacant într-un număr de acrobație.
În realitate, portarul Gautschi (Sion) a plonjat cu o fracțiune de secundă mai târziu și în loc de minge s-a trezit în mână cu... piciorul atacantului Brutin (Young Boys), care a fost mai tute și l-a suflat balonul, trimițându-l în plasă. Faza s-a petrecut într-un meci din campionatul Elveției.

PRIETENII LUI CARNUS

Portarul lui O. Marseille, venit în acest sezon de la St. Etienne, Carnus, este cunoscut ca un băiat vesel și plin de amabilitate pentru cei mai mari suporterii ai lui. Fotografia de față dovedește din plin reciproca simpatie.

MEDICUL ANTRENOR

Cunoscutul club Estudiantes La Plata a străbătut o perioadă de criză a conducerii tehnice. Antrenorul care a dus-o la multe victorii, Zubeldia, a plecat, l-a urmat celebrul Sivori; dar la două luni după semnarea contractului, și Sivori și-a luat tălpășița în urma unor conflicte cu conducerea clubului. Acum, direcția tehnică îi are ca titular pe Carlos Bilardo, fost — până anul trecut — căpitanul formației. Bilardo efectuează în mod cu totul onorific atribuțiile. El este medic și, după abandonarea fotbalului de performanță, s-a dedicat meseriei sale. Antrena-

mente le conduce în orele libere și nici nu figurează pe statul de salarii al clubului. Să vedem cât va dura și noua soluție...

PRIME SPECIALE PENTRU... ARBITRI

Federația engleză de fotbal este fermă în a stăvili actele de indisciplină care se petrec pe terenuri și care s-au înmulțit în noul campionat. Măsurile curg una după alta. Cea mai recentă se referă la stimularea arbitrilor: li se vor acorda prime speciale pentru arbitraje severe, neîngăduitoare, pe linia celor înau-

gurate în Mexic, cu prilejul turneului final al C.M. Vom vedea ce efecte va avea această nouă decizie. Până acum, însă, în primele etape ale campionatului au fost consemnate zece de avertismente. Și în Anglia, după un număr de avertismente urmează suspendarea automată...

DOI IEPURI DINTR-UN FOC!

La un recent curs de arbitri organizat de către federația din Uruguay a luat parte și o femeie, care, la examenul de la sfârșitul acestui curs, a obținut cele mai bune note. Întrebată cum se va descurca în practică, femeia-arbitru, pe numele ei Maria Ceal a declarat: „Nu este lucru ușor să conduci 22 de bărbați. Dar am dobândit singele rece și autoritatea necesară care-mi vor fi indispensabile și fiind... mă voi căsători”.

„CONCURENȚĂ” BĂRBAȚILOR

Meciul Italia — Franța din cadrul campionatului mondial feminin de fotbal a avut o desfășurare plină de incidente, capabilă să facă concurență chiar... bărbaților. Incidentele au început în min. 63, când Italianca Vignotto a fost eliminată pentru că a aplicat o „directă” la maxilar francezonicel Garret pe care a făcut-o K.O. (cum se vede în fotografia noastră). De altfel, după meci, antrenorul echipei France, Pierre Giffrey, a declarat: „Sînt blînd de atîtîndinea arbitrilor (n.n. englezul Caves) care s-a lăsat influențat de lamentările Italiancelor și le-a tolerat toate brutalitățile comise”...

PROBE...

Această cutie a salubrității din Ajaccio ar putea reprezenta foarte bine cea mai bună probă a reclamației pe care clubul O. Marseille a făcut-o după jocul său în amintitul oraș; suporterii pătimași și dezordonați au aruncat pe teren sticle, cutii, pietre, provocând o îndelungă întrerupere a meciului și răniirea citorva jucători ai formației-oaspe, printre care și celebrul internațional iugoslav Skoblar.

FOTBALIST LA 74 DE ANI!

Un neobișnuit caz de... reîntoarcere la fotbal ni-l oferă englezul Jack England, un fost portar al clubului Exeter City, unde și-a încheiat cariera la 40 de ani. Se credea că și-a încheiat-o, pentru că, înțel pe acest England revenit pe teren, pentru a apăra poarta clubului de liga a II-a, Bowden Green Rovers, după... 34 de ani de inactivitate! Într-adevăr, England a îmbrăcat din nou echipamentul de portar la 74 de ani. Interesant de remarcat că, din cei 54

de nepoți și 7 strănepoți ai lui Jack England, toți jucători de fotbal (!), cel mai bun dintre ei este Allan (20 de ani), titularizat în același timp cu bunicul lui, în echipa clubului Bowden Green Rovers L. Soția acestui Matusalem al fotbalului nu vede însă cu ochi buni reîntoarcerea în... trecut a lui Jack: „Să joci fotbal la această vîrstă este de-a dreptul ridicol. E drept, Jack este încă miraculos. Dar rolul lui este acum să tundă gazonul, nu să-l calce...”.

FOTBAL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRATIA
str. V. Conta nr. 16, etajul V, București,
Sectorul I, Telefoane: 11 10 65 (Centrala),
12 95 96

Prezentarea artistică: Liviu BOBOCEA
Prezentarea grafică: Alexandru MUSCA

ULTIMELE VEȘTI DIN TABERELE ADVERSARELOR

TRNAVA

REVENIREA LUI ADAMEC
● TREN SPECIAL AL SU-
PORTERILOR PENTRU
BUCUREȘTI

Optimismul a coborât în tabăra lui Spartak, după egalul — din deplasare — obținut duminică în fața lui

lui Malatinski, s-a observat o revenire a majorității jucătorilor. Mai ales a lui Adamec care, în etapele precedente,

de către antrenorul său. Conducerea clubului Spartak, în colaborare cu oficiul de turism din Trnava, organizează o excursie cu prilejul partidei cu Dinamo. Peste 500 de suporteri

ai clubului vor face deplasarea. Folosind ocazia jocului de la București ei vor vizita și cele mai importante obiective turistice din capitala României. Grupul de suporteri va călători cu un tren special.

LA VALETTA

HIBERNIANS PROPUNE
DATA DE 16 SEPTEMBRIE

Deoarece în ziua de 15 septembrie s-a și programat un alt joc în orașul La Valetta, partida în care vor evolua, în cadrul „Cupei U.E.F.A.“, echipele F.C. Marsa și Juventus Torino, clubul Hibernians

a propus clubului Steaua data de 16 septembrie, deci o zi mai târziu, pentru disputarea primei întâlniri. Propunerea clubului maltez, ca ambele meciuri să aibă loc în România, a fost declinată de formația noastră.

NAPOLI

DESCHIDEREA LOCAȚI-
NII DE BILETE

Biletele pentru întâlnirea Napoli—Rapid au fost puse în vânzare de luni dimineață. Locațiunea marchează un bun curs. Suporterii sînt dornici să revină pe „Fuorigrotta“ pentru o partidă internațională oficială, care le-a lipsit multă vreme din program. Semnarea contractelor de prelungire s-a încheiat cu toți jucătorii astfel că antre-

norul Chiappella va beneficia de întregul lot pentru întâlnirea cu formația română. O ultimă noutate: ca adiunct al lui Chiappella și responsabil al formațiilor de juniori ale clubului a fost angajat de luni cunoscutul fost internațional Omar Sivori fost, de asemenea, jucător al lui A.C. Napoli.

SALZBURG

„SPION“ LA MECIUL DE
SIMBATA, DE LA ARAD

Dacă antrenorul lui U.T.A., Nicolae Dumitrescu, se va afla simbătă la Viena pentru a vedea pe Austria Salzburg în jocul său cu Rapid și adversarii sa va avea un observator în aceeași zi la

Arad pentru a urmări pe textiliști în jocul cu A.S.A. Tg. Mureș. Probabil că acesta va fi unul dintre consilierii tehnici ai clubului, dr. Pesser, fost internațional.

Adamec, marele atu al lui Spartak Trnava

Lokomotiv Kosice. După o perioadă de formă mai slabă a echipei

fusese o umbră a veritabilului Adamec, fiind și înfocuit de două ori

TUR DE ORIZONT ÎN CAMPIONATELE NAȚIONALE DIN EUROPA

IUGOSLAVIA. Zeleznicear în frunte. S-a ajuns la etapa a treia, după un debut furtunos al competiției. Înfringerile pe teren propriu ale favoritelor au abundat. Dar în a treia etapă calculele hirtel s-au adevărit în cea mai mare măsură. Gazdele au dominat etapa. Steaua roșie a dispus categoric de Vardar Skopje: 4-1. Geaiel, în ciuda accidentării din partida cu selecționata Ungariei, se arată în vervă. El a fost autorul a două goluri. Zeleznicear, unica victorioasă în deplasare (3-1 cu Sloboda Tuzia) conduce în clasament, cu cinci puncte (golaveraj 11-1), urmată de Partizan cu același număr de puncte dar cu un golaveraj mai slab (8-2).

CEHOSLOVACIA. V.S.S. Kosice rezistă... După șase etape, marea revelație a actualului ediții, V.S.S. Kosice, se menține pe primul loc cu 11 puncte, talonată de Slovan Bratislava și Dukla Praga cu câte nouă puncte. Duminică s-au înregistrat următoarele rezultate: Slovan Praga — Sparta Praga 2-1, Jilina — A.C. Nitra 3-1, Zbrojovka Brno — Tatran Prešov 1-1, Dukla Praga — Slovan Bratislava 0-2, Banik Ostrava — Jednota Trencin 5-2, T.Z. Trjinec — Sklo Union Teplice 0-0, Lokomotiv Kosice — Spartak Trnava 1-1, Inter Bratislava — V.S.S. Kosice 0-3.

BULGARIA. Levski—Spartak în mare vervă. Deși suportă, fizic și moral, absența regretabililor internaționali Asparuhov și Kotkov, Levski Spartak dovedește o formă constantă și mare dispoziție de joc. Ea conduce în fața eternului adversar, T.S.K.A., atât ca punctaj, cât și ca golaveraj (8 puncte și 14-1 față de 7 puncte și 9-3). Urmează în clasament J.S.K. Spartak cu șase puncte, ca și Lokomotiv Sofia și Berco Stara Zagora.

OLANDA. Ajax, înec dar sigur. Elevii lui Ștefan Corvaci au o evoluție multumitoare în campionatul olandez, chiar dacă nu reușesc victorii la scoruri concludente. Duelul lor cu veșnica rivală, Feyenoord, este pe mai departe deschis, cluburile din Rotterdam și Amsterdam deținând primele două locuri ale clasamentului cu opt și respectiv șapte puncte. În a treia poziție, M.V.V. Maastricht. Rezultatele etapelor: M.V.V. Maastricht — Go Ahead Deventer 3-1, Feyenoord Rotterdam — D.W.S. Amsterdam 4-0, F.C. Utrecht — N.E.C. Nijmegen 3-1, Telstar — P.S.V. Eindhoven 2-1, Volendam — N.A.C. Breda 1-1, Ajax — Excelsior Rotterdam 1-0, F.C. Twente Enschede — Sparta Rotterdam 1-0.

DIN FOTBALUL INTERNAȚIONAL

● JUCĂTORII ENGLEZI ÎMPOTRIVA ARBITRILOR. Asociația jucătorilor profesioniști din Anglia a protestat energic pe lângă federația engleză și prezidiul arbitrilor împotriva excesivelor severității a „cavalerilor fluturului“ care au dictat în etapele de până acum ale campionatului nu mai puțin de 308 avertismente. În conformitate cu regulamentul competiției, la o primă abatere, oricare dintre acești 308 jucători va fi automat suspendat.

● CAMPIONUL OLIMPIC DE SCHI, VIRKOLA, ÎN MARE FORMĂ... LA FOTBAL. Celebrul săritor cu schiurile, Virkola, a fost minune în șir aplaudat... pe un stadion de fotbal pentru că el a marcat golul decisiv (singurul de altfel) al echipei lui, Trondheim, în meciul cu Vardar din cadrul „Cupei Norvegiei“. Echipa lui Virkola a ajuns, astfel, în semifinalele întrecerii.

● PARTIDA BRAZILIA — IUGOSLAVIA, EVENIMENTUL PRINCIPAL AL LUNII IULIE PENTRU TELESPECTATORII ITALIENI. Un larg sondaj efectuat de televiziunea din Roma în privința celui mai așteptat eveniment transmis pe micile ecrane în cursul lunii iulie a desemnat jocul de retragere a lui Pele din echipa națională, Brazilia — Iugoslavia, disputat la Rio de Janeiro și tran-

smis în direct de posturile italiene de televiziune, drept momentul nr. 1, sub raport telegrafic al lunii iulie.

● ESTUDIANȚII IARĂSI ÎN CENTRUL ATENȚIEI. Federația argentiniană a adresat un ultim avertisment public echipei Estudiantes La Plata pentru comportare nesportivă în campionat. Forul din Buenos Aires a pus în vedere clubului din La Plata că va fi eliminat în cazul recidivării în materie de nesportivitate.

● PROTESTUL MINISTERULUI DE EXTERNE URUGUAYAN. Ministerul de Externe din Montevideo a adresat un protest oficial la F.I.F.A. și U.E.F.A. împotriva neaprezentării campionatului European, Ajax Amsterdam, la finalele „Cupei intercontinentale“. În protest se solicită ca, spre a menține bunele raporturi fotbalistice Europa — America de Sud, să se desemneze o înlocuire a deținătoarei „Cupei campionilor europeni“ spre a disputa tradiționala dublă partidă dintre campiona Americii de Sud și cea a Europei.

Președintele U.E.F.A., Wiederkehr, a declarat că forul continental este preocupat de rezolvarea în mod echitabil a diferendului înregistrat între Nacional Montevideo și Ajax Amsterdam și că, în orice caz, clubul olandez va fi sancționat de către forul pe care-l prezidează.

ÎNCOTRO MERGE FOTBALUL SCOTIAN ?

Cînd federația scoțiană l-a concediat pe antrenorul său, Bobby Brown, după un stagiul de patru ani, nimeni nu s-a mirat. În timpul celor patru ani, reprezentativa scoțiană, altădată așa de orgolioasă, așa de bine cotată, a ratat calificarea pentru campionatul din Mexic și se vede, practic, eliminată și din „Campionatul Europei“, pierzînd în fața Danemarcei, ca să nu mai vorbim despre eșecurile suferite pe Wembley din partea naționalei engleze. Un episod desfășurat în cursul uneia dintre aceste partide, cu adversarii clasici ai Scotiei, englezii, spune foarte mult: un imponent cor de scoțieni cînta o melodie cu refrenul „dada pleacă Bobby Brown să aplaudăm...“ Tot la acea partidă, Brown a avut un grav diferend cu Frank Mc Lintock, fundașul central și căpitanul echipei Arsenal, Brown, dîndu-și seama de faptul că apărarea scoțiană se arăta foarte slabă în jocul aerian, a voit să-l treacă pe Mc Lintock la mijlocul terenului. Căpitanul Arsenalului a protestat vehement și atmosfera din cabina scoțiană era departe de a fi relaxată...

Pentru Bobby Brown, fostul portar al lui Rangers și al naționalei scoțiene, nutresc simpatie. Nu era un mare director tehnic nici sub aspectul tactic (un internațional scoțian îmi mărturisea după concedierea sa: „Ne spunea doar să leșim pe teren și să ne facem jocul nostru normal“), nici sub acela al dinamismului. Dar problemele sale erau enorme. În primul rînd, trebuia să accepte formația pe care i-o prezentau selecționerii, ceea ce înseamnă că munca sa era compromisă de la bun început. Apoi trebuia să suporte intervențiile unei federații în care fiecare se crede selecționar, o federație cu zece generali și un singur soldat: sârmanul soldat fiind directorul tehnic al naționalei. Predecesorul lui Brown, John Prentice, declara cu amărăciune în momentul în care era concediat: „Nu vor un director tehnic. Vor un țap ispășitor“.

Brown mi-a spus că atunci cînd Scoția trebuia să întâlnească Belgia, în urmă cu cîteva luni, în eliminatoarele „Campionatului Europei“, federația a ales un ho-

tel în plin centrul orașului Liège, în care nimeni n-a putut să închidă un ochi; dar pe conducătorii scoțieni îi interesa ca ei să fie în centrul orașului și neglijau interesele echipei. Istoria directorilor tehnici ai naționalei scoțiene este foarte gri. Mi se pare că primul era Andy Beattie, fost fundaș stînga al naționalei și apoi antrenor al unor cluburi mari engleze. A devenit director tehnic al naționalei cu puțin înaintea C. M. 1954. Și-a dat demisia chiar la jumătatea drumului, chiar în timpul desfășurării turneului final. Nu mai putea răbda...

Celebru! Sir Matt Busby, directorul tehnic, pe atunci, al lui Manchester United, a apărut și el pentru o scurtă perioadă în fruntea naționalei scoțiene. Mai recent, în timpul preliminarilor pentru C.M. 1966 era pe acest post Jack Stein, „magul“ lui Celtic. N-a putut să facă mare lucru nici el: și pentru că marile cluburi engleze au obligat pe jucătorii scoțieni să intre pe teren, în campionat, cîteva zece de ore numai înaintea partidei cheie de la Napoli cu Italia. Nîmic de făcut. Îmi explica odată Stein în cuvinte puțin enigmatice demisia sa: „Erau ei, conducătorii federației, care insistau ca nimeni să nu se amestece în treburile mele și în fond erau ei primii cei care se amestecau“.

În viitorul campionat al lumii, Scoția va trebui să întâlnească din nou Danemarca și Cehoslovacia, aceasta din urmă echipă fiind autoarea eliminării sale în 1962, într-o partidă decisivă pe teren neutru, la Bruxelles. Nu există îndoială că Scoția, a cărei evoluție recentă la Moscova, unde a pierdut cu numai 1-0, a plăcut, este capabilă să se califice. Dar toate poveștile mai vechi sau mai noi te fac să crezi că o va rata și de data aceasta. Federația scoțiană nu vrea un Stein, lasă la o parte un Alf Ramsey; adică pe acei antrenori capabili să înfrunte pe conducătorii forului din Glasgow și să procedeze după propria lor părere. Dar să sperăm că, totuși, selecționata scoțiană îi va găsi pe acest director tehnic, în stare să rupă cu o tradiție recentă, destul de tristă.

BRIAN GLANVILLE

LONDRA, septembrie 1971

LA ORDINEA ZILEI

CUPA EUROPEI CENTRALE
LA A 30-A EDIȚIE!

La Praga s-a întrunit zilele trecute comitetul Cupei Europei Centrale pentru a discuta organizarea și sistemul de disputare ale ediției jubiliare (a 30-a) a competiției. S-a hotărît ca la această ediție (pe anul 1971/72) să participe următoarele echipe anunțate de federațiile respective: Sparta Praga (Cehoslovacia), F. C. Viena (Austria), Honved Budapesta (Ungaria), Partizan Belgrad (Iugoslavia), Roma sau Fiorentina (Italia) și câștigătoarea ediției 1970/71, Ceik Zenica (Iugoslavia) sau Austria Salzburg (Austria). Tragerea la sorți a jocurilor primului tur va avea loc al 29 septembrie la Belgrad.

BARAJ „OLIMPIC“
EL SALVADOR — S.U.A.

Prima fază a preliminarilor olimpice din zona America de Nord—America Centrală—Caraim

s-a încheiat. Din cele patru grupe, trei și-au desemnat câștigătoarele, care vor participa la un turneu final pentru a se decide cine va merge la München: Mexic (gr. 1), Guatemala (gr. 2) și Jamaica (gr. 4). De notat că în grupa a 4-a s-au disputat numai două jocuri, între Jamaica și Antilele Olandeze, deoarece Costa Rica s-a retras. În grupa a 3-a, după disputarea tuturor meciurilor, El Salvador și S.U.A. s-au găsit la egalitate de puncte și golaveraj. În consecință, aceste două țări vor disputa un meci de baraj pe teren neutru.

TEHERAN, CAIRO
SAU ISTANBUL?

Una din subgrupele preliminarilor olimpice din zona Asia—Oceania o constituie R. P. D.

FINALA C. C. E.,

LA ROTTERDAM

Într-o conferință de presă ținută marți seara la Zürich, Hans Bangerter, secretarul general al U.E.F.A., a comunicat că finala ediției 1971-72 a „Cupei campionilor europeni“ se va disputa la 31 mai 1972 la Rotterdam, pe stadionul olimpic, indiferent dacă în finală se va găsi o echipă olandeză. Comunicarea U.E.F.A. a și fost transmisă Federației de fotbal din Olanda, care s-a arătat dispusă să asigure organizarea finalei.

PRONOSPORT

Pronosticurile noastre la concursul nr. 37 din 12 septembrie 1971

1. S.N. Oțența — F.C. Galați	1
2. Petrolul — S.C. Bacău	1
3. Olimpia Oradea — Min. Anina	1
4. „U“ Craiova — Politehnica	1 x
5. Farul — Steagul roșu	1 x
6. „U“ Cluj — Crișul	1
7. Poli. Galați — Progresul Br.	1
8. Dunărea — Progresul Buc	1 x
9. Chimia Rm. V. — Met. Buc	1 x
10. Chilașul — Metalul Tîrg.	1 x
11. Minerul B.M. — C.S.M. Sibiu	1
12. Gloria Bistrița — C.F.R. Tim.	1
13. Vulturul Lug. — Electroputere	1

Numărul următor al revistei „FOTBAL“ va apărea joi 16 septembrie, cu ample cronici și reportaje de la meciurile echipelor noastre în cupele europene.